

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
τ. Καθηγητοῦ τῆς Πατριαρχικῆς Μ. Σχολῆς Κωνσταντινουπόλεως
γόν τοῦ Ὁδείου Μουσικῶν Λύκειου Ἀθηνῶν

Ο
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΥΠΙΚΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΜΕΤΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ
ΤΩ ΤΕΛΕΙ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΝ ΤΗ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΑΥΤΗ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΕΛΩΔΗΜΑΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΛΘΟΝΤΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΦΩΣ

ΤΟΜΟΣ Α'

ΑΘΗΝΑΙ
1959

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

τ. Καθηγητοῦ τῆς Πατριαρχικῆς Μουσικῆς Σχολῆς Κωνσταντινουπόλεως
νῦν τοῦ ᾠδείου Μουσικῶν Λύκειον Ἀθηνῶν

Ο
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΥΠΙΚΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΜΕΤΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΤΕΛΕΙ
ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΑΥΤΗ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΕΛΩΔΗΜΑΤΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΡΧΟΜΕΝΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΦΩΣ

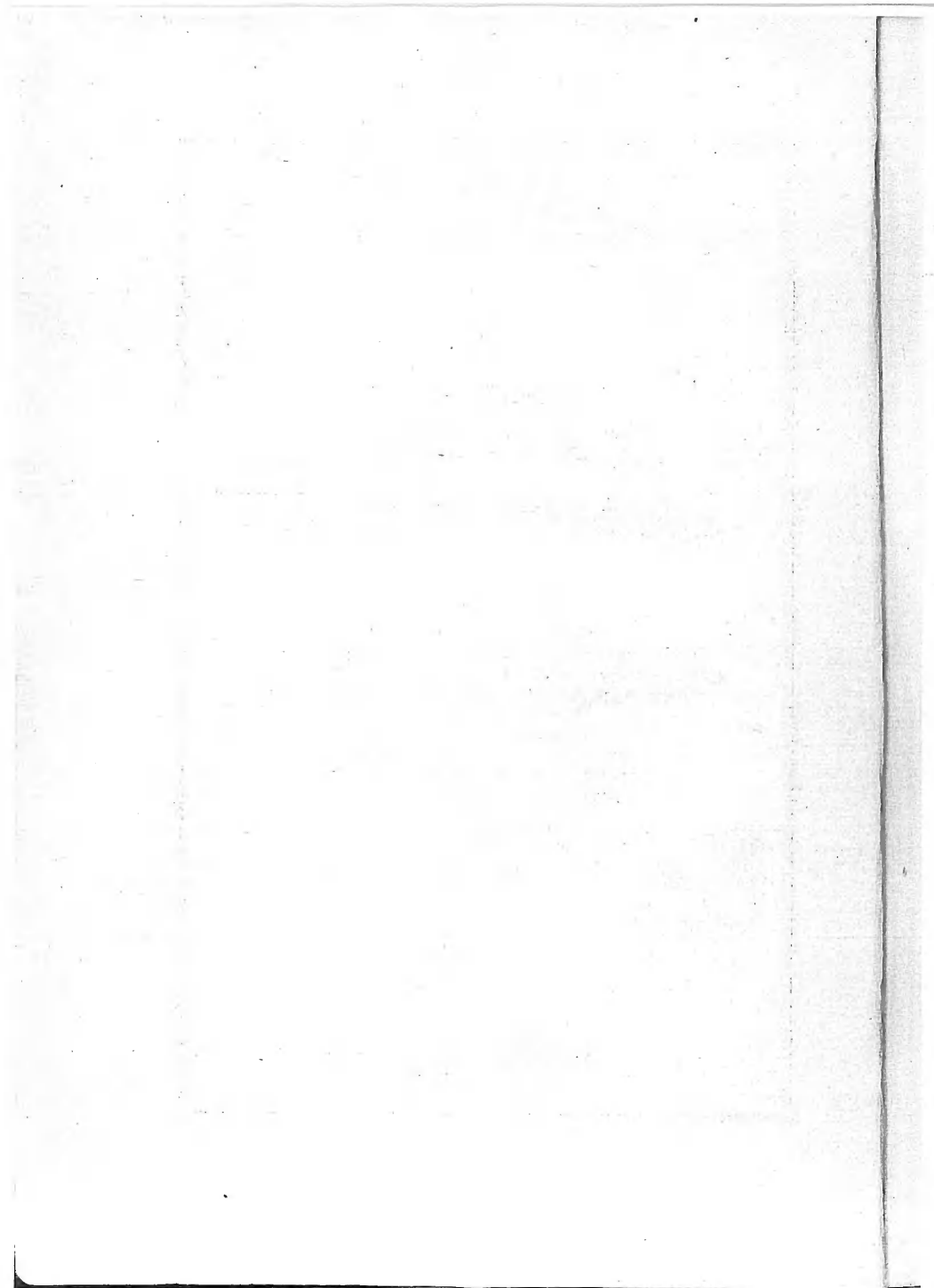

ΤΟΜΟΣ Α'

[Handwritten signature]

ΑΘΗΝΑΙ 1959

ΕΚ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 28

ΤΩ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΩ ΜΟΙ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ ΜΟΥΣΟΤΡΑΦΗ
ΚΑΙ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΩ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ ΘΕΟΚΛΗΤΩ
ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ ΕΥΛΑΒΩΣ ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

11/2/1960
[Signature]

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὰ πρῶτα Βυζαντινὰ μουσικὰ ἔργα τὰ ὅποια ἦσαν τοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἦτοι: Ἀνστασιματάριον, Εἰρμολόγιον, Δοξαστάριον καὶ ἄλλα, ἐξετυπώθησαν τῷ 1820 ἐν Βενετίᾳ. Τὰ ἔργα ταῦτα εἶχον ἐρμηνευθῇ τῷ 1815 ἐκ τῆς ἀρχαίας παρασήμαντικῆς ὑπὸ τῶν τριῶν ἀειμνήστων Μουσικοδιδασκάλων Μητροπολίτου Χρυσάνθου, Γρηγορίου πρωτοψάλτου καὶ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ὡς καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα σήμερον, παρουσίασαν τὴν πραγματικὴν σφραγίδα τῆς ἱεροπρεποῦς ἐκτελέσεως τῶν γνησίων Βυζαντινῶν μελωδημάτων, ὧν ἡ γραφὴ εἶναι τελεία καὶ ἀπλουσιτάτη. Ὡς τυγχάνει γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν μουσικὸν κόσμον, ὁ Πέτρος ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑπῆρξεν δεινὸς μουσικὸς καὶ μελοποιὸς ἄριστος, πλουτίσας τὴν ἐκκλησίαν διὰ τῶν μυρίων μουσικῶν μελῶν αὐτοῦ, ἦτο καὶ βαθὺς γνώστης τῆς ἐξωτερικῆς μουσικῆς. Ἀλλὰ παρ' ὅλον τοῦτο, δὲν ἀνέμιξεν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ μέλη, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐξωτερικὴν μουσικὴν γραμμὴν, περιορισθεὶς μόνον εἰς τὴν ἀπλότητα τῆς γραφῆς αὐτῶν.

Διὰ τοῦτο τὰ μελωδήματα τοῦ Πέτρου, θεωροῦνται σήμερον ὡς ἀπόρθητα φρούρια τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς τέχνης, τὰ ὅποια αὐδεῖς, ἔστιν ἱκανὸς νὰ διασαλεύσῃ. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὅτι, ἅπαντες οἱ μετὰ τὸν Πέτρον ἐμφανισθέντες Μουσικοδιδασκαλοὶ ἔγραψαν πλεῖστα μουσικὰ ἔργα βάσει τῶν κλασσικῶν μελῶν αὐτοῦ, τὰ ὅποια εἶναι σήμερον κατὰ πολὺ ἐν χρήσει ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἐκκλησίαις.

Μετὰ ταῦτα σὺν τῷ χρόνῳ ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλα πολλὰ ἐκδόσεις μουσικῶν βιβλίων ἐν Κωνσταντινίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Ἀθήναις, μετὰ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν ἀπέβησαν λίαν χρήσιμα τόσον ἐν τῇ ψαλμῳδίᾳ ὅσον καὶ τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Μουσικῆς μας, ἄλλα δέ, ἐπέφερον μεγάλην βλάβην εἰς τὸ ζήτημα τῆς ψαλμῳδίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκδοτῶν τῶν τοιούτων βιβλίων, ἀπέβλεψαν, οὐχὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν κλασσικῶν μελῶν, ἀλλὰ μάλλον εἰς τὴν ὕλικὴν ἐκμετάλευσιν αὐτῶν, ἡ δὲ προξενηθεῖσα βλάβη ἐν τῇ ψαλμῳδίᾳ εἶναι ὅτι, οἱ ἐκδοταὶ τῶν τοιούτων ἔργων, ἀφήρεσαν πολλὰς κλασσικὰς γραμμάς καὶ ἀντικατέστησαν ταύτας μὲ ἐιδικὰς τῶν μουσικῶν τεχνотροπίας. Ἡ τοιαύτη διαστρέβλωσις καὶ παραμόρφωσις τῶν γνησίων Βυζαντινῶν μελῶν ἐπέφεραν τὴν μεγάλην βλάβην εἰς τοὺς νέους ἱεροψάλτας, οἵ-

τινες οὐχὶ μόνον ἐδυσκολεύοντο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν διότι εἶχον καὶ ἀναριθμήτους μουσικὰς ἀνορθογραφίας, ἀλλὰ καὶ νὰ διερωτῶνται : Ποῖα εἶναι τὰ γνήσια Βυζαντινὰ μαθήματα ; αὐτὰ ποὺ ἀναγινώσκουμεν εἰς τὰ νέα ἐκδοθέντα βιβλία ἢ εἰς παλαιά, τὰ ὅποια δυστυχῶς ἔχουν ἐξαντληθῇ.

Λαβὼν λοιπὸν ὑπ' ὄψιν, ὅλα τ' ἀνωτέρω καὶ ἐπιθυμῶν, ὅπως διατηρηθῇ ἡ ἀρχαία παράδοσις **τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Τέχνης**, προέβην εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἔργου μου, ὑπὸ τὸ γενικὸν τίτλον : «Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ» οὗτινος ἡ ἔλλειψις τυγχάνει λανθαστη, καθότι τοιαύτη σειρά περιεχομένου, μὲ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁλονυκτίου ἀγρυπνίας κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τοῦ Ἀγίου Ὁρους, μὲ ἐνδιάμεσα μουσικὰ μέλη ἐν αὐτῇ καὶ μετὰ πλουσίου μουσικοῦ παραρτήματος, δὲν ἐξεδόθη μέχρι σήμερον.

Διὸ καὶ ἐθεώρησα ὡς ἀπαραίτητον καθήκον μου, ν' ἀφιερῶσω εὐλαβῶς τὸ πρῶτον τοῦτο βιβλίον μου πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΝ.

Πρὸς τοῦτοις ἐκφράζω τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς ἐνισχύσαντάς με ἡθικῶς καὶ ὕλικῶς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ ἔργου τούτου. Ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν ἀξιότιμον μουσικόφιλον κ. Γεώργιον Νικολάου ὅστις γενναιοδῶρως προσέφερεν τὴν ὕλικὴν ὑποστήριξιν του.

Τὸ πρωτότυπον τοῦτο βιβλίον μου ἐπειδὴ τυγχάνει πλουσιώτατον εἰς ὕλην καὶ συγχνονισμένον ἀπὸ ἀπόψεως συντομίας καὶ τέχνης μελοποιηθὲν ἐπιμελῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχαίων κλασσικῶν μελῶν, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ τύχῃ εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, καθόσον τυγχάνει καὶ λανθρσίμιον εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας.

Ο Πονήσας
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ὁλονυκτίου Ἀγρυπνίας

κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τοῦ Ἀγίου Ὁρους

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Περὶ ὥραν θην ἑσπερινὴν κρούεται ὁ κώδων καὶ μετὰ ἡμισείαν ὥραν ὁ ἱερεὺς λαμβάνει καιρὸν πρὸ τοῦ Δεσποτικοῦ Θρόνου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα μὲ ἀνοικτὴν τὴν ὥραιαν Πύλιν. Φέρων δὲ μόνον ἐπιτραχήλιον καὶ ἱστάμενος πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ: **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορὸς Ἀμήν.**

Ὁ χοροστατῶν ἐν τῷ παραθρονίῳ ἡγουμένος λέγει (α).

Δόξά σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξά σοι Βασιλεῦ οὐράνιε κτλ. καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸ **Τρισάγιον** εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα· ὁ ἱερεὺς: **«Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία»** καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Διάκονος μετὰ τὸ Ἀμήν, τὸ Κύριε ἐλέησον ἰβ' φοράς, τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (τρὶς) ἀναγινώσκει εὐκρινῶς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ὡς ἐστὶ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ πιστεύω καὶ Ἀξιὸν ἐστίν, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Α'. χοροῦ **«Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς»** δίχορον, (ἴδε Μουσικὸν Παράρτημα ἐν τῷ τέλει). Ψαλλομένου τούτου ὁ ἱερεὺς φέρων φελόνιον ἐξέρχεται καὶ ἀναγινώσκει ἐμμελῶς (ὡς ἔχομεν γράψει μουσικῶς ἐν τῷ τέλει) τὴν α'. Στάσιν τῶν Οἱκῶν τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τοποθετημένου δισκελίου ἐν τῷ Σολέα πρὸς τὸν ἀριστερὸν χορὸν ἔναντι τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου. (ἴδε διάφορα **Χαῖρε Νύμφη** καὶ Ἀλληλούϊα ἐν τῷ τέλει).

(α) Καὶ Ἀρχιερεὺς ἐὰν ὑπάρχῃ δὲν ἴσταται ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ παραθρονίῳ ἀνευ μανδύου κρατῶν Χαζράνιον.

Πληρουμένης τῆς α'. Στάσεως τῶν Οἰκων, ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς ψάλλεται τὸ παρὸν εἰς πολλὰ ἔτη ἤχος β'.

Δ
χ Εἰς πο ολ

λα α α α ε ε ε τη Δ

ὁ Β'. χορὸς τὸ τέλος Δ Δε ε ε σπο ο τα Δ

Κι' εὐθὺς ὁ Α' χορὸς ἄρχεται ψάλλον τὸν Κανόνα Ἀνοιξω τὸ στόμα μου εἰς ἕξ τροπάρια μετὰ τοῦ στίχου οὕτως:

δ
λ γ περ α γι

α Θε ο το κε σω σον η μας δ
λ

εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης Ὠδῆς ἀντὶ στίχου ψάλλεται τὸ Δόξα Πατρὶ εἰς τὸ α', καὶ εἰς τὸ β'. καὶ νῦν καὶ αἰ' οὕτω

δ
λ Δο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω πνευμα τι λ

Και νυν και α ει ει και εις αι ω νας των αι ω νων

α μιν δ
λ

Εἰς τὸ τέλος τῆς Γ'. ὠδῆς ψάλλεται τό, Τῇ Ὑπερμάχῳ διχορον ἀργοσύντομον (γραφὴν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀρχαίου ἀργοῦ) ψαλλομένου τούτου, ὁ ἱερεὺς κρατῶν τὸ Κατζίον, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ θυμιᾷ κατ' ἀρχάς πρὸ τοῦ Θρόνου τρεῖς ποιῶν τό σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, εἶτα τὸ Ἐκκλησίασμα τρεῖς εἰς τὸ κέντρον καὶ ἀνά τρεῖς δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Μετὰ ταῦτα στρεφόμενος πρὸς τὴν ὥραιαν Πύλιν θυμιᾷ κατὰ σειρὰν τὰς εἰκόνας τοῦ Τέμπλου, μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ψαλλομένου. Ἐν συνεχείᾳ δὲ χροσσερχόμενος πρὸ τοῦ δισκελίου καὶ θυμιῶν τοῦτο πάλιν τρεῖς, ἄρχεται ἀναγινώσκων τὴν β'. Στάσιν τῶν Οἰκων. Εἰς τὸ τέλος ταύτης, θυμιᾷ καὶ πάλιν πρὸ τοῦ δισκελίου καὶ ὁ Β'. χορὸς ψάλλει τὴν Δ'. ὠδὴν ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ὁ Α'. τὴν Ε'. ὠδὴν ἐξέστη τὰ σύμπαντα καὶ ὁ Β'. χορὸς τὴν ΣΤ'. τὴν Θεῖαν ταύτην. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ Β'. χορὸς τὸ β'. ἀργοσύντομον δι-

χορον **Τῇ ὑπερμάχῳ**, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποῦ ἀναγινώσκεται ἡ Γ'. Στάσις τῶν Οἰκῶν. Εἶτα ὁ Α'. ψάλλει τὴν Ζ'. ὡδὴν **Οὐκ ἐλάτρευσαν**, ὁ Β' χορὸς τὴν Η'. **παῖδας εὐαγεῖς** καὶ ὁ Α'. τὴν Θ'. ὡδὴν **ἅπας γηγενὴς** κατὰ τι ἐντονώτερα. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης ψάλλεται αὖθις τὸ γ'. τῇ ὑπερμάχῳ συντομώτερον δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Δ'. Στάσις τῶν Οἰκῶν ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου (β).

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δ'. Στάσεως εὐθὺς ψάλλεται τὸ τελευταῖον τῇ Ὑπερμάχῳ δίχορον συντόμως (τὸ σύνηθες). Εἶτα ὁ ἀναγνώστης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα, λέγει ἐμμελῶς καὶ εὐκρινῶς τὸ Τρισάγιον ὁ ἱερεὺς ὅτι σοῦ ἐστὶν καὶ ὁ ἀναγνώστης Ἀμήν, τὸ τῇ Ὑπερμάχῳ (χοῦμα) τὸ Κύριε Ἐλέησον Μ'. (40) φορές, ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Δόξα Πατρὶ Καὶ υἱὸν, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, ἐν ὀνόματι Κυρίου Εὐλόγησον Πάτερ (ἢ Δέσποτα Ἄγιε ἐὰν χοροστατεῖ) καὶ ὁ ἡγούμενος ἀπὸ τοῦ Παραθρονίου λέγει τὴν εὐχὴν: «Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς» κτλ. ὁ ἀναγνώστης καὶ πάλιν τὸ Κύριε ἐλέησον(τρις) «Καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε» ὑπερέκφωνεῖται ἐμμελῶς καὶ μεγαλοφώνως. Ἐν τῷ μεταξύ ὁλων τῶν ἀνωτέρω ἀναγινωσκομένων, προητοιμασμένοι οἱ ὄντες δύο καλλιφωνοὶ ἀναγινώσκει (κανονάρχαι) ὁ μὲν ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ἀναγινώσκει μετὰ ἐμμελοῦς ἀπαγγελίας καὶ λίαν εὐκρινῶς τὴν εὐχὴν: Ἀσπιλε ἀμόλυντε, ὁ δὲ ἱστάμενός ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναγινώσκει ὁμοίως τὴν ἑτέραν εὐχὴν: «Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα» ἀκολουθῶς τὸ Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενη, ἡ ἐλπὶς μου ὁ πατήρ καὶ τὴν Πάσαν ἐλπίδα μου. Εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ εὐξώμεθα. Μετὰ ταῦτα ψάλλεται τὸ Τὴν ὠραιότητα. (Ἴδε Μουσικὸν παράρτημα ἐν τῷ τέλει) Μετὰ τὸ «Δι' εὐχῶν» ἐπικρατεῖ ἄκρα σιγὴ ἐνός τετάρτου τῆς ὥρας, λογιζόμενον ὡς διάλλεμμα.

(β) Εἰς τὸ τέλος τῆς γ'. Στάσεως τῶν Οἰκῶν, καθ' ἣν ὥραν οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ δίχορον τῇ Ὑπερμάχῳ ἐὰν ὑπάρχει Ἀρχιερεὺς (χοροστατῶν ἐν τῷ Παραθρονίῳ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ) μέχρι τοῦ σημείου τούτου ὡς ἀπαιτεῖ ἡ Τυπικὴ διάταξις εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ ἱερέως καὶ διακόνου· ἐνδυσάμενος δὲ τὸν ἱερὸν Μανδύαν, ἐπιτραχήλιον, μικρὸν ὀμοφόριον, καὶ πατηρίτσαν, ἐξέρχεται μεθ' ὅλου τοῦ Κλήρου καὶ ἀναγινώσκει τὴν Δ'. Στάσιν τῶν Οἰκῶν. Εἰς τὸ τέλος ταύτης ὁ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν τὸ ἐκκλησίασμα διὰ τοῦ δικηροτρικηρίου, ὁ Α'. χορὸς ψάλλει τὸ, Εἰς πολλὰ ἔτη ἀγορυσνύμενος ὡς ὑπάρχει ἀνωτέρω, μέχρις οὗτου ἀνέλθει οὗτος εἰς τὸν Θρόνον· λαμβάνων δὲ τὸ τέλος ὁ β'. χορὸς Δέσποτα, ἔρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὸ τελευταῖον Τῇ Ὑπερμάχῳ δίχορον ἀλλὰ συντόμως (τὸ σύνηθες).

Τὸ παρὸν ψάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀποδείπνου ἐκάστην Τρίτην
καὶ Πέμπτην ἑσπέρας ἤχος α'. Πά.

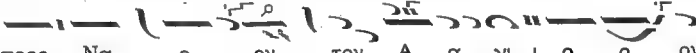
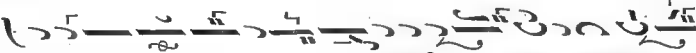

Μέλος ἄργον εἰρμολογικόν

λε ε χ Σφα γη ην σου τη ην α α δι κον Χρι ι
 στε δλ η Παρ θε ε νος βλε ε που σα
 α π q ο δυ βε με ε ε νη β ο ο α σοι οι
 Τε ε ε κνο ον γλυ — υ κυ — υ τα το ον π q
 Πως α δι ι ι κως πα α α α α σχεις δλ
 Πως εν ξυ υ λω κρε ε μα ασαι π q ο πα α
 σα αν γη ην κρε — μα α σα ας τοι οis υ υ υ
 υ δα σι — ι μη η η λι ι πης μο ο νην
 με π q Ευ ερ γε ε τα α πο ο λυ υ ε
 ε λε ε ε δλ την Μη τε ε ε ρα α καιδου
 ου λην σου δε ε ε ε ο ο ο χ μαι αι
 αι π q

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ

Κατὰ τὴν καταनुκτικὴν ταύτην στιγμὴν καθ' ἣν ἐπικρατεῖ πλήρης σιγὴ, μεθ' ὧλων τῶν φώτων ἐσβεσμένων, πλὴν τῶν κανδηλῶν τοῦ Τέμπλου καὶ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τοῦ ἐσταυρωμένου, ὁ ἱερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ μαθρον μανδύαν, ἐξέρχεται ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ ἱεροῦ Βήματος μετὰ προπορευομένου ἑνὸς ἀναγνώστου φέροντος ἀνημμένην λαμπάδα καὶ ἄρχεται θυμιῶν διὰ τοῦ Κατζίου ἅπαν τὸ Ἐκκλησίασμα κατὰ σειράν. Τὴν ὥραν ταύτην εἴθισται ἐν Ἀγίῳ Ὁρει νὰ ψάλληται ἡμιφώνως ὑπὸ τοῦ θυμιῶντος ἱερέως καὶ λίαν ἀργῶς τὸ παρὸν εἰς ἦχον α'.

Πα
 λε ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ει σε ε λε

 ευ σο ο μαι αι εις τον οι οι οι κο ο ον σου π ρ

 προς Να ο ον τον Α α γι ι ο ο ον

 σου ου εν φο ο ο ο βω ω ω εν φο ο

 βω ω σου ου π ρ

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, μέχρις οὗ τοῦ ὁ ἱερεὺς ἐπανέλθῃ πρὸ τῆς ὥρας πύλης ἥτις μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐστὶ κεκλεισμένη. Ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰσερχόμενος οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα καὶ πρὶν ν' ἀνοίξῃ ταύτην, ὁ ἐξῶθεν τῆς ὥρας πύλης ἱστάμενος ἀναγνώστης μετὰ τῆς λαμπάδος ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς : Τό, **Κέλευ-**

σον κι' εὐθύς ὁ ἱερεὺς ἀνοίγει τὴν Πύλιν βλέπων πρὸς τὸ Ἐκκλησιασ-
μα καὶ ὑψώνων τὸ **Κατζίον** ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς καὶ μεγαλοφώνως:

Κύριε εὐλόγησον.

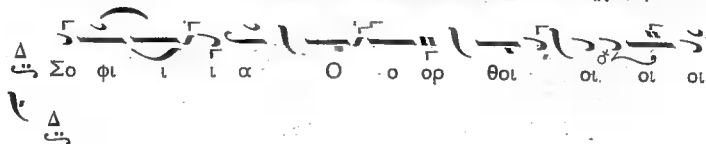
Ὁ χορὸς τὸ Ἀμήν, ἀκουλούθως εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, καὶ ἀφοῦ θυμιάσῃ τὴν ἁγίαν τράπεζαν πέριξ καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ παρίσταμένους ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως: **«Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ Ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων»**. Ὁ Χορὸς Ἀμήν, κι' εὐθύς ὁ ἡγουμένος ἀναγινώσκει τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν τοῦ ἑσπερινοῦ, «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον». (β) Μέχρι τοῦ στίχου, **Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν** καὶ ἄρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὰ Ἀνοιξαντάρια. «Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα» (κατ' ἐκλογὴν τοῦ διευθύνοντος τὸν δεξιὸν χορὸν τῶν ψαλτῶν). Ἀνοιξαντάρια εἰς ἡχον Βαρὺν ἑναρμόνιον, βαρὺν διατονικὸν μετὰ μικροῦ κρατήματος, (ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου).

Εὐθύς μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἀνοιξανταρίων ἐξέρχεται ὁ Διάκονος καὶ ἰστάμενος εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ ἐκφωνεῖ κατανυκτικῶς τὰ εἰρηνικά τῆς Μεγάλης συναπτῆς. Εἰς ἕκαστον δὲ εἰρηνικόν, οἱ χοροὶ ψάλλουσι ἐναλλάξ τὸ **Κύριε ἐλέησον** μετὰ μέλους καὶ κατὰ συμφωνίαν (ἴδε διάφορα ἐν τῷ τέλει) πρὸς τὰς ἐκφωνήσεις τοῦ Διακόνου, οἷς, ἐάν μὲν τυγχάνει ὑψίφωνος ἐκφωνεῖ τὰ εἰρηνικά εἰς τὸν ἄνω φθόγον Νη τῆς διαπασῶν κλίμακος. Ἐάν δὲ οὐ δύναται, τότε ἐκφωνεῖ ταῦτα ἐπὶ τοῦ μεσαίου Δι τῆς κλίμακος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἢ οὕτως ἢ ἄλλως, οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν δεόν νὰ δίδωσι ὡς φωνητικὴν βάσιν εἰς τὸν Διάκονον τὸν κάτω Νη διότι ἡ βάσις αὕτη ὁδηγεῖ κανονικῶς ὅλας τὰς συμφωνίας ὅλων τῶν ψαλλομένων εἰς τὴν γενικὴν ἁρμονίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὸ αὐτὸ δεόν νὰ γίνεται καὶ μὲ τὰς φωνητικὰς βάσεις ὅλων τῶν ἡχων, ἀρκεῖ νὰ βαδίζωσι ἅπαντες ἐπὶ τῶν κανονικῶν συμφωνιῶν. Μετὰ τὰ εἰρηνικά καὶ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ἱερέως οἷς, πρὸς διάκρισιν τῆς ἐκφωνήσεως ὡς σοβρωτέρας ἀπὸ τοῦ διακόνου τὰς ἐκφωνήσεις, δεόν νὰ ἀπαγγέλῃ ταύτην πάντοτε κατὰ τρεῖς φωνὰς χαμηλότερα ἢ κατὰ τέσσαρας· εἴτα ἀναγινώσκεται ἕν καθίσμα τοῦ ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἢ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χωρῶν ἢ α'. Στάσις τοῦ **Μακάριοι Ἀνήρ** (κατ' ἐκλογὴν τῶν ψαλλόντων, ἢ Μανουὴλ πρωτο-

(δ) Ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς τοῦ Ἑσπερινοῦ «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» δεόν ν' ἀναγινώσκῃται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ἢ ὑψ' ἐνὸς κληρικοῦ ὡς ἀπαιτεῖ ἡ τάξις τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐχὶ ὑπὸ λαϊκοῦ. Κατ' ἀνάγκην δὲ ἀναγινώσκεται οὗτος ὑπὸ τῶν ἱεροψαλτῶν ἐλλείψει ἑτέρου ἱερέως ἢ διακόνου.

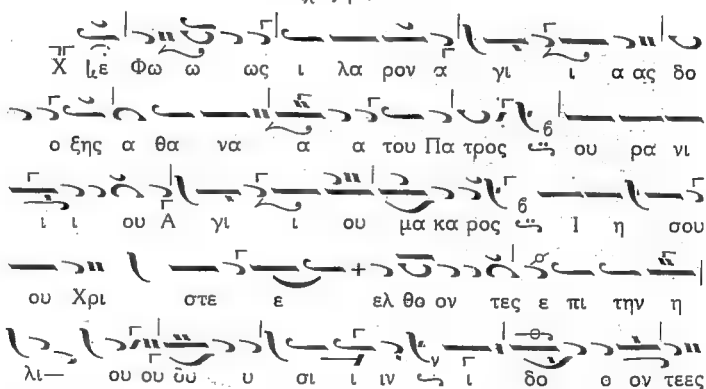

ψάλτου ἢ Θεοδ. Φωκαέως ὁ Βαρὺς διατονικός. (Ἴδε καὶ ἡμέτερον μελοποίημα εἰς λ β'. Δι Νενανῶ σύντομον). Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ γίνεται μικρὰ αἵτησις καὶ ἀρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Β'. χορὸς τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται μετὰ τῶν στίχων τὰ στιχηρὰ ἐσπέρια τῆς τυχούσης ἑορτῆς εἰς ἔξ. Δόξα τῆς ἑορτῆς. καὶ νῦν Θεοτοκίου, τῆς σειρᾶς ὡς ἐστὶ ἐν τῷ Μηναίῳ. (α) Εἰς τὴν εἰσόδον τὸ Σοφία Ὁρθῇ ὑπὸ τοῦ διακόνου οὕτως: ἤχος β'. Δι.

Εὐθὺς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Κλήρου τὸ παρὸν Φῶς Ἰλαρὸν ὅπερ, παρ' ὄλην τὴν συντομίαν του, εἶναι γνήσιον τέκνον τοῦ ἀρχαίου.

Ἦχος β'. Δι

α) Ἐάν ἡ τελουμένη Ἀγρυπνία τύχοι ἐν Σαββάτῳ ἐσπέρας πρὸς τὴν Κυριακὴν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ἔξ καὶ τῆς τυχούσης ἑορτῆς τέσσαρα, Δόξα τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Ἐάν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας δὲν ἔχει δοξαστικόν, (δηλαδὴ δὲν ἀναφέρει Δόξα ἤχος τάδε), τότε ψάλλονται Ἀναστάσιμα ἐσπέρια ἑπτὰ, τρία τοῦ Ἁγίου καὶ ἀπ' εὐθείας Δόξα καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου ἀργῶς. Ἐάν τύχοι ἐν παραμονῇ Δεσποτικῆς Ἑορτῆς, ψάλλεται Δόξα τῆς Ἑορτῆς, καὶ νῦν τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, ἐκτὸς ἐάν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρον Θεοτοκίον τῆς ἑορτῆς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐάν τύχοι ἐν Θεομητορικῇ ἑορτῇ ψάλλεται ἀπ' εὐθείας Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Φως ε ε σοε ρι ι νον υ μνου ου ου μεν Πα τε ρα Υι
 ο ον και αι Α α γι ον πνε ευ μα Θε ον
 Α ξι ο ο ον σε ε ε εν πα α σι και ροις υ μνει
 ει σθαι Φω ναι αις αι σι ι ι αι αις Υι ε ε Θε
 ου ου ου ζω ην ο δι δους δι ο ο κο ο
 σμος σς ε ε δο ξα α α ζει χ ει ει

Εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ :

Ε σπε ε ερας προ κει ει ει με νον

Κί' εὐθὺς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ κλήρου ἅπαξ τὸ παρὸν: προκειμένον

Κυ υ ρι ος ει σα κου σε ται μου εν τω κε κρα
 γε ε ναι με προσ αυ το ον

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν. Ἐν συνε-
 χείᾳ λέγει ὁ ἡγούμενος τὰ ἀναγνώσματα ἐάν ὑπάρχουσιν.

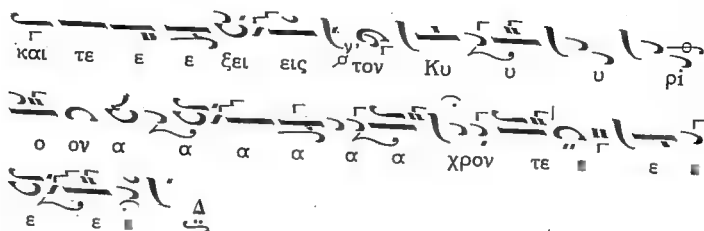
Εἰς τὰ πληρωτικά (δηλ. πληρώσωνεν ἡ ἐσπερινὴν ἡμῶν δέσρην κτλ.) οἱ χοροὶ ἡ ἀναλλας ἐμμελῶς τὰ Παράσχου Κύριε. (Βλέ-
 πε μουσικὸν παράρτημα ἐν τῷ τέλει). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ἱερέ-
 ως ἀναγινώσκεται τὸ **Καταξίωσον Κύριε** μετὰ δὲ τὴν βαν ἐκφώνησιν
Εἰη τὸ Κράτος, κατέρχονται οἱ ἱεροψάλται ἐν τῷ Σολέα προχω-
 ροῦντες σιγά - σιγά ἐν τῷ μεταξύ ἐξέρχονται καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκ τῆς
 Βορείου Πύλης πρωτοστατοῦντος τοῦ ἡγουμένου. ἐνδεδυμέτοι ἅπαντες
 φελώνια, κρατοῦντες ἀνημμένας λαμπάδας. Μεταξὺ δὲ τῶν ἱερέων
 ὁ γεροντώτερος προπορευόμενος, κρατεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ ἑορταζομένου
 Ἀγίου καὶ προχωροῦντες, ψάλλουσι τὸ πρῶτον Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς

τοῦ Ἀγίου. Ἐλλείψει δὲ τοῦτου ψάλλεται τὸ τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς ἑορτῆς
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. α)

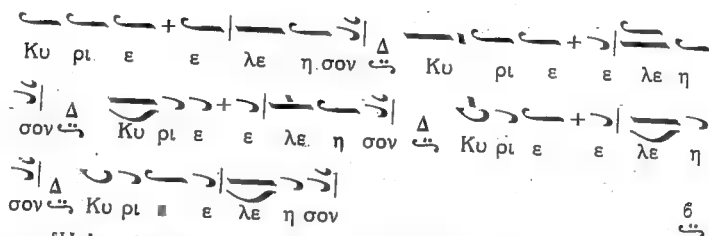
Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Ἦχος β'. Δι

χ λ ε ^Δ Εὐ αγ γε λι ζε ται ο ο — Γα βρι ι ι
 η η η λ ^Δ τη Κε χα ρι τω με ε νη ^Δ
 ση η η με ε ε ρον ^Δ χα ι αι ρε α
 νυ υμ φευ — τε ε Κο ο ο ρη η και αι αι αί α πει
 ρο ο ο ο γα α α με ^β μη κα
 τα α πλα — γει ει εις τη ξε ε ε νη
 μου μο ορ φη η ^β μη δε ε δη η λι α α α α
 σης ^γ Ἀρ χα αγ γε ε ε λος ει ει μι ^Δ
 Ο φις ε ξη πα τη σεν Ε — ε ευ αν πο ο τν ^Δ
 νυν ευ αγ γε λι ζο μαι σοι οι την χα α ρα α
 α αν και με ^Δ νει ει εις α α φθο ο ο ρος ^Δ

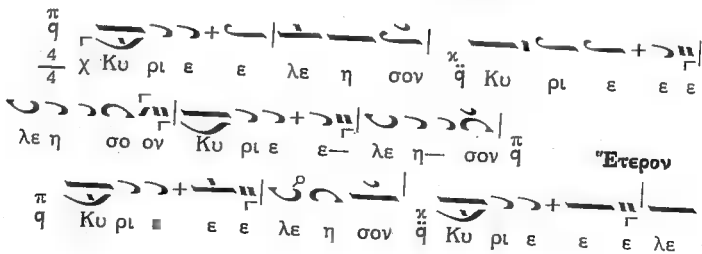

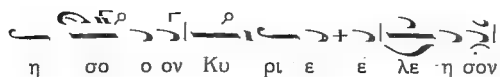
Κύριε ἐλέησον ἦχος β' $\frac{4}{4}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{4}$

Ἡ ἀνωτέρω πεντάς τῶν **Κύριε ἐλέησον** ἐπαναλαμβάνεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν εἰς ἐτέρας ἐπτὰ πεντάδας πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὀκτῶ πεντάδων κατὰ τὴν τάξιν. Πληρουμένης τῆς τεσσαρακοντάδος ταύτης, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὰς αἰτήσεις: «**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ὑπάκουσον καὶ ἐλέησον**» ὁ χορὸς τὸ παρὸν Κύριε ἐλέησον εἰς πλάγιον τοῦ πρώτου ἦχον Πά.

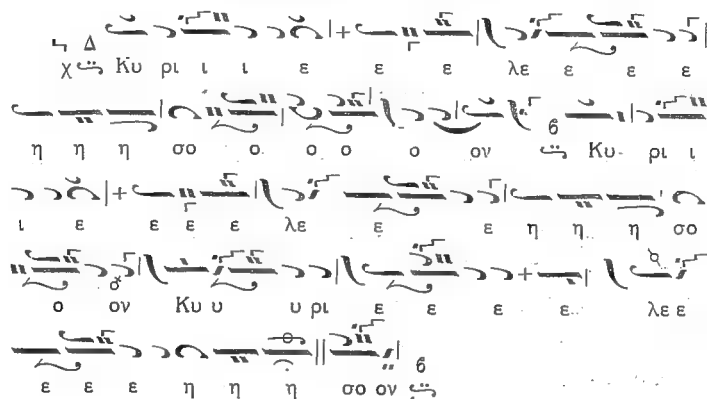
Τὸ παρὸν «Κύριε ἐλέησον» εἰς ἦχον λ' α' Πά.

Μεθ' ὃ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν ζώντων· οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι ἡπίως καὶ λίαν ἀργῶς τὸ παρὸν ἀρχαῖον (γ).

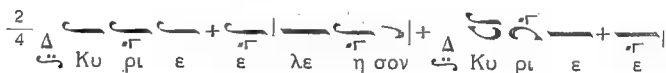
«Κύριε ἐλέησον» Ὁχος β' Δι

Ἀκολουθῶς ὁ διάκονος συνεχίζει τὰς αἰτήσεις: α) Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

β) Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνα), ψαλλόντων τῶν χορῶν τὰ παρόντα Κύριε ἐλέησον.

Ὁχος β' Δι

(γ) Τὸ ἀνωτέρω ἀρχαῖον Κύριε Ἐλέησον, εἴθισται νὰ ψάλληται α) κατὰ τὸ μνημόνευμα τῶν ζώντων ὀνομάτων καθ' ὅσας τὰς παρακλήσεις τῆς Παναγίας ἀπὸ 1 μέχρι τῆς 13 Ἀυγούστου β) εἰς τὴν γονυκλισίαν τῆς Πεντηκοστῆς, γ) ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου, δ) εἰς χειροτονίας Κληρικῶν καὶ ε) εἰς τὸ μνημόνευμα πάντων τῶν κεκοιμημένων ὀνομάτων κατὰ τὰ ψυχροσάββατα.

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Τὸ αὐτὸ δ' β' χορός.

δ' Α' χορός.

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ
 ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Τέταρτον δ' Β' χορός.

Κυ ρι ε ε λε ε σον Κυ ρι ε ε λη η
 σον Κυ ρι ε χ ε λε ε η η η σσ ο ο ν

γ) "Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πό-
 λιν ταύτην κτλ. Εἰς τὴν μεγάλην ταύτην αἴτησιν ψάλλεται συγχρόνως,
 ἡπίως καὶ οὐχὶ στενωπρία τῇ φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν τετρά-
 κισ ἢ παρούσα δεκάς τοῦ «Κύριε ἐλέησον»

Ἦχος β' Δι εἰς χρόνον χ

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
 λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ
 ρι ε ε χ λε ε η σον

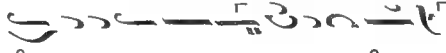
νε ^κχαι αι αι ρε ε ^γγη Ke χα ρι τω με ε
 νη η η η Μα ρι ι ι α ^κο Κυ υ υ υ ρι
 ι ο ος με τα σου ^πε ^ρλο ο ο ο
 γη με ε ε ε νη ^κο Συ υ ε εν γυ υ υ ναι
 αι ξι ι ι ι ι ι ι ι ^κο και ευ λο ο
 ο γη η με ε ε νος ο κα αρ πο ο (α) ος τη ης
 κοι οι λι ας σου ^πο ο ο ο ο τι Σω τη η
 ρα α ε ε ε τε ε κε ε ε ες τω ων ψυ
 χω ω ων η τω ων ψυ χω ων η χ μω—ω
 ω ων
 (α) και ουτω τη ης κοι οι λι ι α ας σου ^κο
 ο ο ο ο τι κτλ. ως ανω.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν

τὸ κλασσικὸν ἦχος βαρὺς Γα

 Πλου σι οι ε πτω ω χευ σαν και ε πει να σαν γη οι δε

 εκ ζη τοῦ ουν τες τον Κυ ρι ον Δ ουκ ε λατ τω θη σον

 ται παν το ος α γα θου γη

Ἔτερον ἦχος α' Κε (ὥς πα)

 η Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει να σαν η

 οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον γη ουκ ε λατ τω

 θη σονται παν το ος α γα θου

Ἔτερον ἦχος βαρὺς Ζω διατονικός

 ζ Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει να σαν ζ οι δε

 εκ ζη του ουν τες τον Κυ ρι ον ζ ουκ ε λατ τω θη

 σον ται παν το ος α γα θου ου ζ

Μετά τὸ τρίτον «πλοῦσιοι ἐπτώχευσαν» ψαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Β'. χοροῦ, ἄρχεται εὐθὺς ὁ Α'. χορὸς χορὸς ψάλλον τὰ Ἀπόστιχα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα τῆς ἑορτῆς καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἐκ τοῦ μηναίου.

Ἐάν ἡ τελομένη ἀγρυπνία τύχοι ἐν Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἀρχίζει πάντοτε ὁ β'. χορὸς τὰ Ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα ὡς καὶ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται ὑπ' αὐτοῦ, ἐν οἷσδήποτε περιπτώσει.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν περὶ Ἀρτοκλασίας δεόν νὰ ληφθῇ ὑπόψιν ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ μας Κλήρου καὶ ἡ ἐξῆς περίπτωσις: προκειμένου νὰ ψαλῇ τὸ ἀργὸν διχορον (δικτάηχον) «Θεοτόκε Παρθένει» οἱ ἱερεῖς, μετὰ τὸ ψαλλόμενον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου ὡς ἀναφέρεται ἀνωτέρω, δὲν προσέρχονται πρὸς τέλεσιν τῆς Ἀρτοκλασίας, ἀλλ' εἰσέρχονται ἅπαντες εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, πλὴν τῶν ἐξαπτερυγῶν τὰ ὁποῖα ἴστανται πέριξ τῆς τραπέζης τῶν ἄρτων. Ὅταν δὲ ὁ Β'. χορὸς, πλησιάζει νὰ τελειώσῃ τὸ τελευταῖον στίχον «Ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν» τότε ἐξέρχονται ἅπαντες οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ὡς ἦσαν προηγουμένως, καὶ τελοῦν τὴν Ἀρτοκλασίαν ὁπότε μετὰ τὸ γ'. Πλοῦσιοι ἐπτώχευσαν ψάλλονται τὰ Ἀπόστιχα ὡς εἴπωμεν ἀνωτέρω. Ἡ τάξις αὕτη εἶναι ἡ ἀνέκαθεν Πατριαρχική, ἣτις τηρεῖται εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τῆς Κων/πόλεως. Ἐνῶ εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐκκλησίας, πρὸ παντὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐπεκράτησε ἀντικανονικῶς νὰ ψάλληται τὸ ἀργὸν Θεοτόκε Παρθένε τῆς Ἀρτοκλασίας, εἰς τὴν ἀπόλυτον τῶν πανηγυρικῶν ἑσπερινῶν καθ' ἣν στιγμὴν ἀναχωρεῖ ἅπαν Ἐκκλησίασμα (α).

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀκολουθίας, μετὰ τὸ Δόξα καὶ νῦν τῶν Ἀποστίχων, ὁ ἡγούμενος λέγει τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ἀναγνώστης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα λέγει: Ἀμήν, καὶ τὸ Τρισάγιον, ὁ ἱερεὺς ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ ψάλλονται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν τὰ Ἀπολυτικά καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἴτα γίνεται ἡ Ἀπόλυσις ὑπὸ τοῦ ἱερέως, καὶ οὕτω λήγει καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ μέχρι τῆς 12ης ὥρας, καὶ οὕτω πέραν αὐτῆς, διότι ἡ 1η ὥρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὁρθροῦ καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς ἐπομένης ἡμέρας μέχρι τῆς 6 πρωΐνης ὥρας.

(α) Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ, ἐάν ἡ ὥρα ἐπιτρέπει, ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου κατ' αὐτὴν δὲ ψάλλοντα συνήθως καὶ τὰ ἐξαποστειλάρια Ἀπόστολοι ἐκ περάτων κτλ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Μετά την απόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ κλείεται ἡ ὥρα αἰ Πύλη, σβή-
νονται καὶ πάλιν πάντα τὰ Φῶτα τοῦ Ναοῦ πλὴν τῶν κανδηλῶν τοῦ
Τέμπλου καὶ ἐπικρατεῖ ἄκρα σιγὴ 4—5 λεπτῶν. Ἐῖτα ὁ ἱερεὺς εἰσέρ-
χεται εἰς τὸ ἱερὸν ἐκ τῆς πλαγίας θύρας καὶ ἀνοίγων τὴν ὥρασαν Πύ-
λην ἐκφωνεῖ: **Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ ἀδι-
αιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.**
Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Εὐθὺς δὲ ὁ ἡγουμένος ἀναγινώσκει κατανυκτικῶς τὸν ἐξάψαλ-
μον ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ **«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ»**. (β)

Ἄμα τῇ λήξει τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ Διάκονος ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ

(β) Ὁ Ἑξάψαλμος, ἐπειδὴ εἶναι ἡ πρώτη καὶ σοβαρωτέρα προσευχὴ τῆς
Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, δέον ν' ἀναγινώσκηται ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ
Ναοῦ, ἢ ὑπὸ τινος Κληρικοῦ, ὡς ὀρίζει τοῦτο καὶ ἡ Τυπικὴ διατάξις τῆς Με-
γάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. Ἀναγινωσκομένου δὲ τοῦ Ἑξαψάλμου δέον νὰ
ἐπικρατεῖ: α) πλήρης σιγὴ καὶ β) δὲν ἐπιτρέπεται τὴν στιγμὴν ἐκείνην, οὐδὲ
ἡ ἐλαχίστη κίνησις τῶν ἐκκλησιαζομένων, ὡς γίνεται καὶ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν
τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Συμφώνως τῇ τυπικῇ διατάξει ἀπαγορεύεται ἡ ἀνά-
γνωσις τοῦ Ἑξαψάλμου ὑπὸ λαϊκῶν καὶ πρὸ παντὸς ὑπὸ μικρῶν παιδῶν οἱ
ὅποιοι, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ, ποιοῦσιν ἄπειρα λάθη. Μεταξὺ τῶν γενο-
μένων παρατυπιῶν πολλὰκις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι καὶ αἱ ἑξῆς: α) Εἰς τὸ τέ-
λος τοῦ Ἑσπερινοῦ πρὸ τῆς ἀπολύσεως, τινὲς τῶν ἱερέων μας, ἐπιβάλλουσιν εἰς
τοὺς ἱεροψάλτας ἢ τυχόντας λαϊκοὺς νὰ λέγωσι τὴν εὐχὴν: «Στ ε ρ ε ὦ σ α ι Κύ-
ρι ο ς τὴ ν ἁ γί α ν καὶ ἁ μ ὠ μ η τ ο ν π ί σ τ ι ν» κτλ. Ἡ εὐχὴ αὕτη ἀνήκουσα
μόνον εἰς τοὺς ἱερεῖς, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαγγελία αὐτῆς ὑπὸ λαϊκῶν ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει, δύναται ὁ ἱερεὺς νὰ προείπῃ τὴν εὐχὴν ταύτην καὶ ἐν συ-
νεχείᾳ νὰ κάμῃ τὴν κανονικὴν ἀπόλυσιν. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ἑξαψάλμου ὑπὸ
τῶν ἱεροψαλτῶν, γίνεται πολλὰκις κατ' ἀνάγκην μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου κλη-
ρικοῦ. β) Κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, τὸ Σύμβολον τῆς πίστεώς μας Π ι -
σ τ ε ὡ ὃ περ, ἀπαραιτήτως δέον νὰ λέγηται ὑπὸ Κληρικοῦ, ἐπεκράτησε ду-
στυχῶς νὰ ἀπαγγέληται ὑπὸ τοῦ τυχόντος λαϊκοῦ.

καί ἐκφωνεῖ τὴν μεγάλην συναπτὴν: οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ τὸ «Κύριε ἐλέησον» εἰς ἕκαστον εἰρηνικόν. Εἰς τὸ τέλος τῶν αἰτήσεων, εἷς ἀναγνώστης ἱσταμένος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα καὶ προλέγων τὸ Κύριε Ἐλέησον 12 φορές, τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (τρὶς) ἄρχεται ἀναγινώσκων εὐκρινῶς τὸ α'. Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου τῆς τυχούσης ἡμέρας (γ). Πληρουμένου τούτου, γίνεται μικρὰ αἵτησις καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν: «**Ὅτι σὸν τὸ Κράτος**» οἱ χοροὶ ψάλλουσι τό, **Θεὸς Κύριος** (τετράκις) καὶ τὰ Ἀπολυτικά ὡς ἐψάλλησαν ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ τέλος τούτου, γίνεται πάλιν ἡ μικρὰ αἵτησις καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (ἐάν ὑπάρχουσιν). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται καὶ τὸ γ'. Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας.

Μετὰ τὴν λήξιν τούτου, αὖθις ἡ μικρὰ αἵτησις καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν ὁ πολυέλεος κατ' ἐκλογὴν τοῦ διευθύνοντος ἱεροψάλτου. Ἐν Δεσποτικῇ Ἑορτῇ ἢ ἄλλου τινος Ἁγίου, ψάλλεται πολυέλεος «**Δούλοι Κύριον**» ἤχος πλ α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἢ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος Χουρμούζιου Χαρτοφύλακος ἢ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου πλ δ'. «Δούλοι Κύριον» ἢ Θεοδώρου Φωκαέως ἤχος δ'. Λέγετος ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Ἐν Θεομητορικῇ δὲ ἑορτῇ, ψάλλεται πολυέλεος Λόγον

(γ) Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας σημαίνει ὅτι, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινώσκονται δύο καθίσματα αὐτοῦ καὶ τρία κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, τὰ ὁποῖα, ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, ἀναγινώσκονται καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἀλλαχοῦ δὲ, ἰδίως εἰς τὰς μεγαλουπόλεις, καταλιμπάνουσι τὸ ψαλτήριον κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου, ὅπερ εἶναι ἀπαραίτητον.

Κατὰ μὲν, εἰς τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου δέον ν' ἀναγινώσκῃται ὁ λόκληρον τὸ α' Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου «Μακάριος Ἀνὴρ» κατὰ δὲ εἰς τοὺς ἑσπερινούς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων, ἀναγινώσκεται μόνον ἡ α' στάσις αὐτοῦ. Ἐάν οἱ ἑσπερινοὶ τῶν ἑορτῶν τούτων τύχουσιν ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Πέμπτῃ, ψαλτήριον οὐ στιχολογεῖται. Ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης, περὶ τῶν ψαλμῶν τοῦ Προφητάνакτος Δαβὶδ εἶπε: «Τὸ ψαλτήριον εἶναι τὸ ἐγχειρίδιον παντός Χριστιανοῦ, μάλιστα δὲ τῶν Κληρικῶν» καὶ ἄλλαχοῦ λέγει: «Ψαχαγωγοῦνται πάντες μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας, οἱ ἀναγινώσκοντες ὕμνους τῷ Θεῷ εὐαρέστους. Καθ' ἑστάτην ἡμέραν τῆς καλῆς ταύτης ἐπιτελεῖν ἑλατρείαν» (Χρυσόστομου ἐρμηνεία εἰς τὸς ψαλμὸν ΜΑ'). Διὰ ταῦτα, αἱ δύο μεγαλοπρεπέσταται Δοξολογίαι πρὸς τὸν Θεόν, ὁ Προοιμιακὸς ψαλμὸς τοῦ ἑσπερινοῦ «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος τοῦ ὁρθρου «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» δέον ν' ἀναγινώσκωνται κατανυκτικῶς ὑπὸ Κληρικῶν καὶ οὐχὶ ὑπὸ λαϊκῶν ὡς ἀναφέρωμεν τοῦτο καὶ ἀνωτέρω.

ἀγαθὸν ἦχος δ' Λέγετος ἐκ τοῦ Βου Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ἡ δὲ εἰς ἦχον βαρὺν Γεωργίου τοῦ Κρητός. (α)

Σημειώτεον ὅτι, εἰς τὸ τέλος οἰουδήποτε Πολυελέου, ὡς Δόξα καὶ νῦν ψάλλεται ἀπαρατήτως. «Τὸν πατέρα προσκυνήσωμεν καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν» (ἴδε τροπάρια Μακαρισμῶν ἐν τῇ Παρακλητικῇ τῆς Κυριακῆς Λειτουργίας ἦχος α') Μετὰ τὸν Πολυέλεον ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β'. χοροῦ τὸ κάθισμα τῆς γ'. Στιχολογίας κι' εὐθὺς ἔρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλον τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχου(β) Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολέμεϊ μὲ πάθη (δὲς) ἐπίσης τὸ **Οἱ μισοῦντες Σιών** (δὲς) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ δύο τελευταῖα ἀνά μίαν ἦτοι : εἰς τὸ ἕν Δόξα Πατρί, Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ καὶ εἰς τὸ τελευταῖον Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναβλύζει καὶ τὸ ὑπάρχον προκειμένον (ἐν τῷ Μηναίῳ) ψαλλόμενον εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἴτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ : **Τοῦ Κυρίου** δεηθῶμεν ! ὁ χορὸς :

Κι' εὐθὺς ὁ ἱερεὺς : **ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν** κλπ. ὁ χορὸς Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (τρὶς ἴδε σελὶς 29) καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται ὁ Ν'. Ψαλμὸς Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κτλ. καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα ἰδιόμελα εἰς ἦχον β'. ΔΙ.

(α) Ἄμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ψαλλομένου Πολυελέου, ὁ Νεωκόρος θέτει εἰς μικρὰν κίνησιν κατὰ σειρὰν τοὺς πολυελέους τοῦ Κυρίως Ναοῦ.

β) Τὸ α'. τοῦτο Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχου «Ἐκ νεότητός μου» ψάλλεται εὐθὺς μετὰ τὰ καθίσματα καθ' ὅλας τὰς ἑορτάς, πλὴν τῆς Κοριακῆς καθ' ἣν μετὰ τὰ καθίσματα ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια εἴτα ἡ μικρὰ αἰτησις κι' εὐθὺς συνεχίζουν οἱ ψάλλται τὰ ἀντίφωνα τοῦ ἦχου, τὸ Προκειμένον καὶ τοὺς κανόνας μέχρι τῆς ςτ'. ὡδη.

— η μω ων ε ξα α λει ψο ο ον τα
 πλη η η θη των ε μων ω ων εγ κλη
 μα α — α των
 δ Β' χορός.
 Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω νων α
 κτλ. ως ἄνω.
 α μη η ην ταις τῆς Θεοτόκου.

Καὶ συνεχίζει ὁ Α'. χορὸς τὸ ἰδιόμελον μετὰ τοῦ στίχου «Ἐλέησόν με ὁ Θεός». Ἐπειδὴ πολλαὶ ἀκολουθαὶ Ἀγίων δὲν περιλαμβάνουσιν ἰδιόμελα μετὰ τὸν Ν'. ψαλμὸν, ἐγράψαμεν τὸ κατώτερον, ἵνα ψάλληται εἰς μνήμην οἰουδήποτε Ἀγίου μὴ ἔχοντος ἰδιότερον ἰδιόμελον, μετὰ τὴν ἀρχικὴν φράσιν «Ἅγιε τοῦ Θεοῦ» Ἐάν ὁ ἐορταζόμενος Ἅγιος τυγχάνει ἱερομάρτυς ἢ ὁσιος, ψάλλεται μετὰ τὴν ἀρχικὴν φράσιν «Ὅσιε πάτερ». Εἰς περίπτωσιν δὲ δύο ἢ τριῶν ἐορταζομένων Ἀγίων ψάλλεται τὸ δεύτερον «Ἐξεχύθη ἡ χάρις» καὶ ἀντὶ τῆς φράσεως «Ὅσιοι Πατέρες» λέγε «Ἅγιοι πατέρες» εἰς ἀπλοῦς Μάρτυρας, εἰς δὲ ἱερομάρτυρας λέγε ὁσιοι πατέρες.

Ἰδιόμελον ἤχος πλ β'. Πα

χ ιε Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος
 κα τα το με γα ε λε ος σου π και κα τα το πλη
 θος των οι κτιρ χ μων σου ε ξα α λει ει ψον το
 α νο ο μη μα α α μου π Α γι ε του Θε
 ο σι ι ε πα α

ου ου ου εις πα α σαν την γην ε ε ξηλθεν ο
α α-τερ

φθο ο ογ γο ος των κα τωρ θω μα α α τω ω ω ω
υ υ

σου π δι ω ων εν τοις ου — ρα νοις ε
μων

ευ ρεις μι σθο ον των κα μα α α τω ω ω ω

σου δλ των δαι μο ο ο ο νω ων ω ω λε ε σας τα

φα α α α λα αγ γας δλ των αγ

γε ε ελ λω ων ε ε φθα σα ας τα τα α αγ

μα α α τα χ ων τον βι ον α με ε εμ πτω ς

ε ε ζη η η λω ω ω ω σας π παρ ρη σι

αν ε ε χων προς Χρι στο ο ον το ον Θε ο ον δλ

ει ρη η νη ην αι αι τη ησαι χ ται αις ψυ χαι

αις η η η χ μω ω ω ω ω ων π

Καὶ ἕτερον ἰδιόμελον εἰς Ἁγίους ἤχος ὁ αὐτός

π Ε ξε χυ υ υ θη η χα α α ρις
 εν χει ει λε σι ιν υ υ μων Δ Α α α γι
 Ο ο ο σι
 οι οι πα τε ε ε ε ρες π και γε γο να τε ποι με ε
 οι οι
 νες της του Χρι στου ε ε εκ κλη σι ι ι ας δι
 δα α σκον τες τα λο γι κα α προ ο ο ο βα
 α τα Δ πι στε ε ευ ειν εις τρι α α δα
 ο μο ου ου ου σι ι ι ον q εν μι α α
 α Θε ο ο ο τη χ η τι ι ι ι ι ι Δ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν: «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου», εἰς τὸ τέλος αὐτῆς τὸ σύνηθες Κύριε ἐλέησον ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὥς ἐστι γεγραμμένον ἀνωτέρω (σελὶς 17): Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» ἄρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου(α) (τῆς μικρᾶς παρακλησεως Ὑγρὰν διωδεύσας) εἰς δ' τροπάρια μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς» καὶ δ'. τοῦ κανόνος τῆς τουχούσης ἑορτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ'. ὠδῆς γίνεται ἡ μικρὰ αἵτησις καὶ ψάλλει ὁ Β'. χορὸς τὸ κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς ἐκ τοῦ Μη-

(γ) Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ α' Κανόνος ψάλλεται πάντοτε ὁ εἰρμὸς αὐτοῦ ἅ-
 νευ στίχου, ὅστις προψάλλεται μόνον εἰς τὰ λοιπὰ τροπάρια τῶν κανόνων. Ὁ
 μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν τῆς Θεοτόκου, προηγεῖται πάντοτε καθ' ὅλας τὰς
 μνήμας τῶν Ἁγίων ἐκτός ἐάν ὑπάρχει ἰδιαίτερος κανὼν τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ
 Μηναίῳ.

ναίου, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἐάν ἡ ὥρα ἐπιτρέπει, συνεχίζεται ὁ Κανὼν μέχρι τῆς ἑκτῆς ὥδης, ἐάν ὀχι. μετὰ τὸ Θεοτοκίον ὁ Α΄ χορὸς ποιεῖ τέλος καὶ γίνεται ἡ μικρὰ αἴτησις. Ἐῖτα ἀναγινώσκονται ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Συναξάριον κ' εὐθὺς ψάλλονται αἱ Καταβασαί (β) εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, ἡ α' καὶ ἡ γ' ὥδῃ, αἱ δὲ λοιπαὶ ψάλλονται εἰς τὰ ἀναλόγια τῶν. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου, ἡ τάξις αὕτη γίνεται πλὴν Κυριακῆς.

Ἐάν τύχοι ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγούνται πάντα τ' ἀναστάσιμα ἢ δὲ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου ἔχει ὡς ἑξῆς :

Μετὰ τὰ καθίσματα ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα «Εὐλογητάρια»· εἰς τὸ τέλος αὐτῶν γίνονται μικρὰ αἴτησις καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου· εῖτα ψάλλονται οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου κατὰ σειράν τὰ Ἀντίφωνα, τὸ προκείμενον καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν εἰς δ'. μετὰ τοῦ στίχου «**Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε**» καὶ ὁ Κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου τῆς τυχαίας ἑορτῆς μετὰ τοῦ στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ πρεῦσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἢ Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε κτλ. Ἀπὸ γ'. ὥδῃς ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὶ καὶ νῦν ἐν ἰσοφωνίᾳ. Ἀφ' ἑκτῆς ὥδῃς ἀναγινώσκονται τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον ἐκ τοῦ Μηναίου. Ἐῖτα ψάλλονται αἱ Καταβασαί μέχρι τῆς Η'. ὥδῃς, καὶ ἄρχεται ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου οὕτως : Μετὰ τὸ τέλος τῆς Η'. ὥδῃς, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ : Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν ὁ χορὸς τὸ Κύριε ἐλέησον ἐν ἰσοφωνίᾳ, ὁ ἱερεὺς : **Ὅτι Ἁγίος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Ἁγίοις καὶ ἐπαναπαύῃ** κτλ. ὁ α' χορὸς

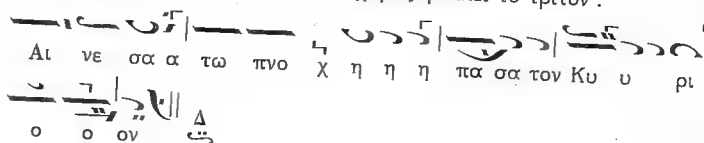
τὸ Ἀμὴν καὶ ψάλλει τὸ παρὸν «**πᾶσα πνοὴ**» εἰς ἡχον β'. ΔΙ.

Δ
Α μην Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ υρι

ον (δὺς).

(β) Τινὲς τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέων μας ἐπιθυμοῦσι πολλάκις νὰ ψάλλωσι τὰς Καταβασαίς οὕτως ἢ ἄλλως. Ἀλλὰ καλὸν θὰ εἶναι, οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ τὰς ψάλλωσι νὰ ἀποφεύγωσι τὴν συνήθειαν ταύτην χάριν τῆς γενικῆς ἀρμονίας. Ἐκ τῆς πολυετοῦς ἡμῶν πείρας ἐν τῷ στασιδίῳ εἶδομεν πολλάκις ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέων οἱ ὅποιοι εἴθισται νὰ ψάλλωσι τὴν Θ' ὥδῃν «Τὴν τιμιωτέραν καὶ τὰ ἐξαποστειλάρια, παρεχώρουν ταῦτα εἰς ἡμᾶς πρὸς τελειωτέραν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

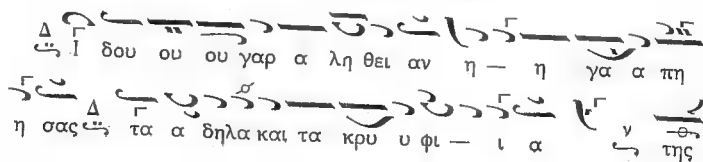
Τὸ αὐτὸ ὁ β' χορός, καὶ ὁ α' χορός ψάλλει τὸ τρίτον :

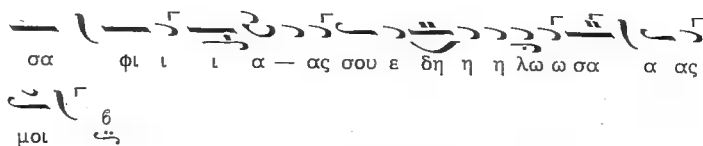
Ὁ Διάκονος : «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν». Ὁ χορός, Κύριε Ἐλέησον (τρὶς) ἀπλῶς εἰς κάτω ἰσοφωνίαν. Ὁ δὲ Διάκονος ἐξακολουθεῖ : Σοφία, ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου τοῦ ἀνάγνωσμα ὁ Ἱερ. **Εἰρήνη πᾶσι** καὶ εὐλογεῖ ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τὸ Ἐκκλησίασμα ὁ χορός, **Καὶ τῷ πνεύματί σου** ὁ Ἱερ. ἐκ τοῦ κατὰ... Ἰωάννην ἢ Λουκᾶν ἢ Μάρκον ἢ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, **Πρόσχωμεν**. ὁ χορός, **Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι** ἐν ἰσοφωνίᾳ καὶ ἀναγινώσκεται δι' ἑμμελοῦς καὶ καθαρᾶς ἀπαγγελίας τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος τούτου ὁ χορός ψάλλει τὸ **Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι** συντόμως οὕτως :

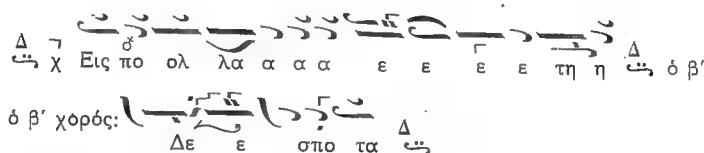
Εὐθὺς ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (χομα) μεθ' οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸν Ν' (50) ψαλμόν. Εἰς τὸν στίχον **Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας**, ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἵσταται ἐν τῷ Σολέα παρὰ τὸν θρόνον· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς (ἐάν χοροστατεῖ), ἢ ὁ Ἡγούμενος ἀπὸ τοῦ παραθρόνου κατέρχεται καὶ ἀσπάζεται τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐν συνεχείᾳ προσέρχεται καὶ ἄπαν τὸ Ἐκκλησίασμα κατὰ σειρὰν ἀθορύβως καὶ ἀσπάζεται τοῦτο μετὰ ξιν καὶ εὐλάβειαν. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀσπασμοῦ τούτου, ὁ ἱερεὺς μεταβαίνει καὶ τοποθετεῖ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὸ πρῶτον προσκυνητᾶριον τοῦ Κυρίως Ναοῦ πλησίον τῆς εισόδου. Κατὰ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὑπὸ τοῦ χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' χορός ψάλλει «Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν» ἀργῶς οὕτως :

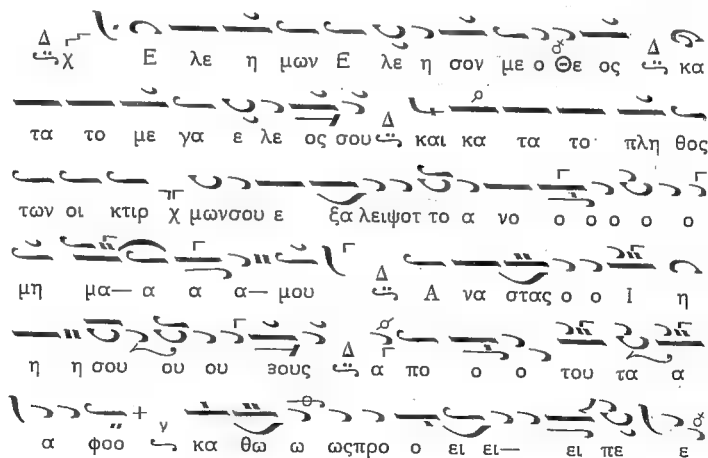

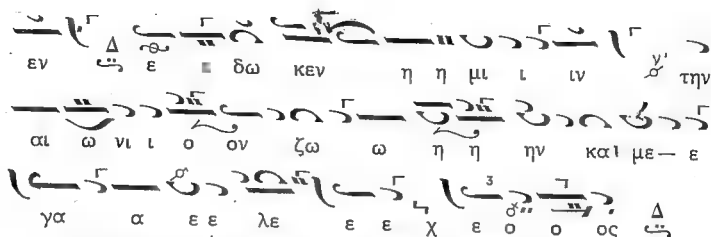

Μετά τόν ασπασμόν ὁ ἀρχιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ὁ Α΄ χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς ἧχον β΄ Δι.

Ἄμα τῇ ἀνόδῳ τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸν θρόνον, ὁ α΄ χορὸς συνεχίζει ψάλλον τὸν στίχον τοῦ Ν. ψαλμοῦ «Ραντιεῖς με» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τούτου ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν Δόξα πατρὶ. «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων» Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὡς γράφομεν ταῦτα ἀνωτέρω (σελὶς 25). Τὸ δὲ τρίτον ἰδιόμελον μετὰ στίχου «Ἐλέησόν με ὁ Θεός» ψάλλεται κατὰ τὰς Κυριακὰς ὁμοίως εἰς β΄ ἧχον οὕτως:

Εἴτα ὁ Ἱερεὺς ὁ **Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου** καὶ τὰ λοιπὰ μέ-
 χρι τοῦ Ἑπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον
 ἡμᾶς. Οἱ χοροὶ ψάλλουσι τετράκις τὸ Κύριε ἐλέησον ἀνὰ τρία ὥς εἶ-
 ναι γεγραμμένα ἀνωτέρω. Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ἑλέει καὶ οἰκτιρ-
 μοῖς, κ' εὐθὺς ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
 Φωτός. ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν εἰς τὸν
 ἦχον τῶν Καταβασίων. **Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ** κτλ. προαπαγ-
 γέλλοντες εἰς αὐτὸ μελωδικῶς ἐν ἰσοφωνίᾳ τῆς βάσεως τοῦ ἤχου καὶ
 ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς Θ' ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου.

Α') Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου
 ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. **Τὴν τιμιωτέραν** κτλ.

Β') Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ
 τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί. **Τὴν τιμιωτέραν** κτλ.

Γ') Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός καὶ Ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, κτλ.

Δ') Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους δια-
 νοίᾳ καρδίας αὐτῶν, κτλ.

Ε') Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐ-
 νέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουνοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς, κτλ.

ΣΤ') Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνηστῆναι ἐλέους, καθὼς ἐ-
 λάλησε πρὸς τοὺς προτέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως
 αἰῶνος. **Τὴν τιμιωτέραν** κτλ.

Καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ἡ Θ'. Ὡδὴ τῶν Καταβασίων. (γ) Εἴτα ὁ
 Ἱερεὺς τὴν μικρὰν αἴτησιν ἔτι καὶ ἔτι, καὶ τὴν ἐκφώνησιν: Ὅτι σὲ αἰ-
 νοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν κτλ. Οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι Ἀ-

γ) Κατὰ τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτάς, ἀντὶ τὴν τιμιωτέραν,
 ψάλλεται πάντοτε ἡ Θ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν λοιπῶν τροπα-
 ρίων εἰς ἕξ ἢ ὀκτώ.

μήν, "Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» δὶς, εἶτα τὸ τρίτον «Ύψοιτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τροσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν Αὐτοῦ» ὁ β' χορὸς τὴν κατάληξιν ὅτι "Άγιος ἔστι» καὶ ἀκολουθῶς ὁ α' χορὸς τὸ ἀναστάσιμον ἐξαποστειλάριον (δ) (τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς τυχοῦσης Κυριακῆς) μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἐὰν ὁ τυχὼν "Άγιος ἔχει Ἐξαποστειλάριον, ψάλλονται μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Ἀἵνοι· ὁ α' χορὸς «Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον, αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις, Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ»· ὁ β' χορὸς, «Αἰνεῖται αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ καὶ ἐν συνεχείᾳ δὲ ψάλλονται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν τὰ ὁκτῶ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν ἐκ τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων.

Α') Τοῦ ποιεῖσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον, Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

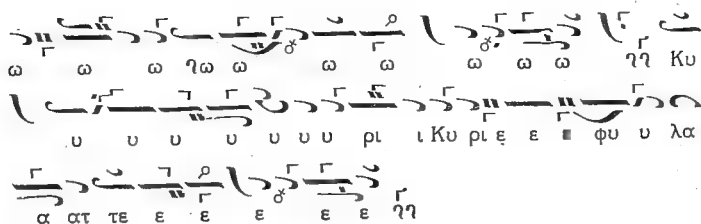
Β') Αἰνεῖται τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, κατὰ τὴν πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δ') Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ᾗψ σάλπιγγοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

δ) Ἐὰν χοροστατῇ ἀρχιερεὺς καὶ μέλλει νὰ λειτουργήσῃ, πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ ἱερέως ὅτι σὲ αἰνοῦσι, ἐξέρχονται δύο Διάκονοι (ἐὰν ὑπάρχουσι) ἢ εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ ἕτερος ἀναγνώστης ἐνδεδυμένος στιχάριον καὶ κρατοῦντες τὰ δικηροτρίκηρα τοῦ Ἀρχιερέως τῇ συνοδείᾳ καὶ ἱερέων, ἵστανται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ θρόνου κατὰ τὰ πρεσβεῖα ἑκαστος, δηλαδὴ οἱ παλαιότεροι δεξιὰ καὶ οἱ νεώτεροι ἀριστερά. Ἐν τῷ μεσζῷ δὲ δύο καλλιφῶνοι παῖδες ἐνδεδυμένοι Ράσα κρατοῦντες τὸ βιβλίον τῆς ψαλμοδίας ἵστανται δεξιὰ καὶ ἀριστερά μίαν βαθμίδα κάτω τοῦ θρόνου πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως, ὅστις ψάλλει τὸ ἐξαποστειλάριον τὸ ὁποῖον εἰς ἐξ αὐτῶν κανοναρχεῖ ἐμμελῶς. Τὸ β' ἐξαποστειλάριον ψάλλον ὁ ἀριστερὸς ἱεροψάλτης κατέρχεται τοῦ στασιδίου του. Εἰς τὸ τέλος τῶν ἐξαποστειλαρίων κατέρχονται εὐθὺς οἱ δύο κανονάρχαι καὶ ἱσταμένοι εἰς τὸ μέσον ἀπέναντι τοῦ ἀρχιερέως ἐκφωνεῖ ὁ εἰς ἐμμελῶς: «Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε ἦχος (τάδε) καὶ ὁ Α' χορὸς ψάλλει τὸ «Πᾶσα πνοὴ» μετὰ τοῦ «Αἰνεῖτε», ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, μεθ' ὃ ἀρχεται ὁ α' χορὸς ψάλλον ἀργῶς τὸ ἀρχαῖον «Τὸν Δε σπὶ τὴν» ὁ δὲ ἀρχιερεὺς κατέρχεται καὶ προσκυνεῖ κατὰ οἰρᾶν τὰς Ἁγίας εἰκόνας καὶ εἶτα εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα. Ἀφοῦ δὲ ἐνδουθεῖ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐξέρχεται μεγαλοπρεπῶς μεθ' ὅλου τοῦ Κλήρου ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς Δοξολογίας, καὶ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ θρόνου.

Καὶ εὐλογῶν ὁ Ἀρχιερεύς, ψάλλει ὁ Β' χορὸς τὸ εἰς πολλὰ ἔτη
 εἰς τὴν βάσιν νῆς καταλήξεως τοῦ φύλαττε.

Ἐάν ὁ Ἅγιος ἔχει Αἴνους, ψάλλονται Ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Ἐάν δὲ δὲν ὑπάρχουσι τροπάρια τῶν Αἰνῶν αὐτοῦ, τότε ψάλλονται τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ὅταν πρόκειται νὰ ἑορτασθῇ ὁ τυχὼν Ἅγιος προλέγονται, στίχοι αὐτοῦ κατάλληλοι οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται συνήθως εἰς τὰ στιχηρὰ τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴτα Δόξα τὸ Ἐωθινὸν τῆς Κυριακῆς, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε (α) κτλ. καὶ ψάλλεται ἡ Μεγάλη Δοξολογία Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ Φῶς εἰς τὸν ἥχον τοῦ Δοξαστικοῦ. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ τό, «Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν ἄσωμεν τῷ Ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀργηγῶ τῆς ζωῆς ἡμῶν καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος» εἰς ἥχου β' πάντοτε ὡς εἶναι καθιερωμένον νὰ ψάλληται τοῦτο ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίᾳ. Ἐν ἄλλαις Ἑκκλησίαις ὁμοῦς εἴθισται νὰ ψάλληται τοῦτο καὶ κατ' ἥχον συμφώνως τῇ ψαλλομένῃ Δοξαλογίᾳ.

(α) Εἰς τὸ Θεοτοκίον τοῦτο ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένη τινὲς τῶν ἱεροψαλτῶν προσθέτουν κακῶς καὶ τὴν λέξιν Ὑ μ ν ο ὁ μ ε ν σε ἥ- τις εἶναι περιττὴ κόσον συντακτικῶς ὅσον καὶ ποιητικῶς.

Σημειωτέον ὅτι ἐν οἰαδήποτε ἑορτῇ πλὴν Κυριακῆς, μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἀντὶ τοῦ «Σήμερον σωτηρία». Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπισφραγίζεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου καὶ ἄρχεται ἡ Θ. Λειτουργία.

Σήμερον Σωτηρία ἦχος β' ^Θ Δι

Ση με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν
 α σω μεν τω α να σταν τι εκ ταφου και αρ χη η
 γω της ζω η ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να το
 τον θα α να τον τε νι κος ε δω κεν η μιν
 και το με γα χ ε λε ο ο ος

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

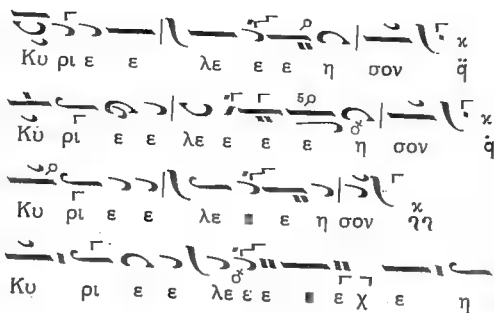
Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ Διάκονος ἱσταμένος εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ ἐκφωνεῖ : **Εὐλόγησιν Δέσποτα** : ὁ ἱερεὺς: **Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς** κλπ. ὁ χορὸς ἐπάδει τὸ **Ἀμήν**, ἀπλῶς· ὁ δὲ Διάκονος συνεχίζων τὴν Μεγάλην συναπτὴν, οἱ χοροὶ ψάλλουσιν ἐν ἐκάστη αἰτήσει τὰ παρόντα **Κύριε Ἐλέησον** ἤχος λ δ'. $\frac{2}{\eta}$ Νη.

$\frac{1}{\eta}$ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον $\frac{1}{\eta}$
 Κυ ρι ε ε λε ε η η σον $\frac{6}{\lambda}$
 Κυ ρι ε ■ λε ε η σον $\frac{8}{\lambda}$
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον $\frac{4}{\lambda}$
 Κυ ρι ε ε λε ε η η σον $\frac{6}{\lambda}$
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε ε η η ε λε η σον $\frac{1}{\eta}$

Ἔτερα ἤχος λ α' Πά

Κυ ρι ε ε λε ε η σον $\frac{\pi}{q}$
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον $\frac{7}{\eta}$

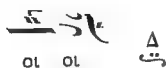
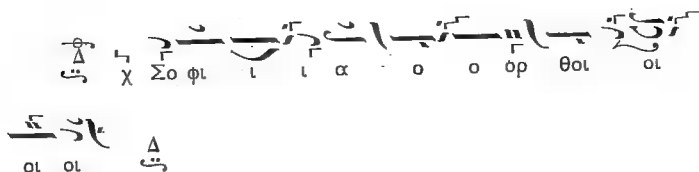

Μετά τὰ εἰρηνικά ἡ ἐκφώνησις : **Ὅτι πρέπε, σοι πᾶσα δόξα τιμῇ καὶ προσκύνῃσι κτλ. ψάλλονται τ' Ἀντίφωνα. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς** (τρὶς) μετὰ τῶν στίχων τοὺς ὁποίους προλέγει ὁ κανονάρχης ἐν ἱσοφωνίᾳ τοῦ ἤχου. Εἴτα ἡ μικρὰ αἵτησις καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τὸ δεύτερον Ἀντίφωνοι (α), **Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός (β) ψάλλοντας σοι Ἀλληλούϊα** (τρὶς), ὁ Α', χορὸς δόξα πατρὶ ἐν ἱσοφωνίᾳ, ὁ β' χορὸς καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ὁ **Μονογενὴς Υἱός** καὶ ποιεῖ τέλος. Ὁ ἱερεὺς αὖθις τὴν μικρὰν αἵτησιν καὶ ἄρχεται ὁ Α' χορὸς ψάλλον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς δις ἢ τρίς, μέχρις οὗ καταφθάσῃ ἐν τῷ Σολέα ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου προπορευομένων τῶν ἐξαπτερύγων ὁ δὲ διάκονος ὑψῶνων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐκφωνεῖ «Σοφία ὀρθοί» οὕτως :

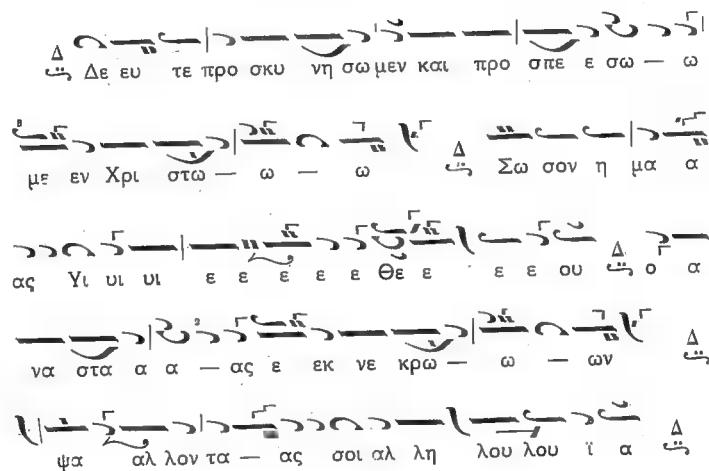
(α) Κατὰ τὴν Τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας, καθ' ἐκάστην Κυριακὴν, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, δέον νὰ ψάλλωνται τὰ **Τυπικά** «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» εἰς ἤχον πλ. δ' (ἴδε ὠρολόγιον τὸ Μέγα καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου μετὰ τῶν 8' Ἀναστασίμων τροπαρίων ἢ δ' ἐξ αὐτῶν καὶ δ' τροπάρια ἐκ τῆς ΣΤ' ὥδης τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσης ἑορτῆς. Ἀλλὰ χάριν συντομίας παραλείπονται ταῦτα καὶ ψάλλονται ἀπ' εὐθείας τ' Ἀντίφωνα. Κατὰ τὰς Κυριακὰς ὅμως τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς δέον νὰ ψάλλωνται ἀπαραιτήτως τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουσιν ἐν τῇ Θείᾳ λειτουργίᾳ ἰδιαιτέραν κατάνυξιν.

(β) Κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς ψάλλεται ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ὅταν τύχῃ Θεομητορικὴ Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ὡς καὶ κατὰ τὴν Ἀποδοσὶν τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον ψάλλεται ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς ψάλλεται ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός. Ὅλοι αὗται αἱ περιπτώσεις ὑπάρχουσι λεπτομερῶς ἐν ταῖς Τυπικαῖς διατάξεσι τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας (ἴδε Τυπικὸν σελίς 31).

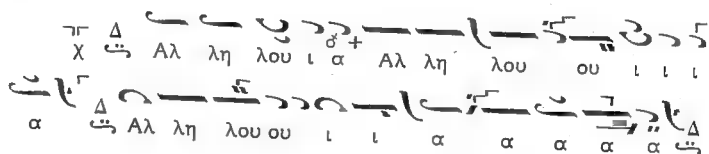

Κι' εὐθὺς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Κλήρου τὸ παρὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

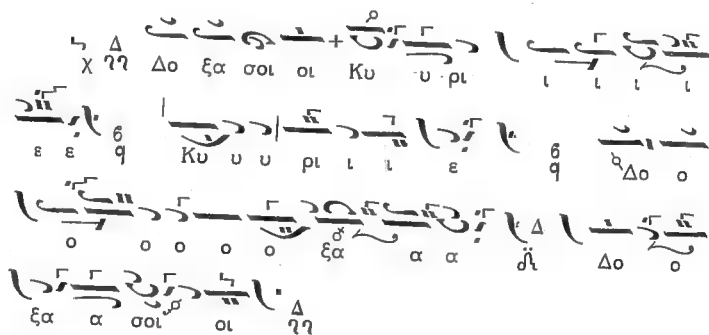

Εὐθὺς ἐπαναλαμβάνεται τὸ Σῶσον ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ. Ἐν συνεχείᾳ δὲ ψάλλουσιν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ βήματος τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ ἡχοῦ, ἐάν τύχοι Κυριακή, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Α' χοροῦ, ὑπὸ δὲ τοῦ β' χοροῦ ψάλλεται τὸ τῆς Ἑορτῆς ἐάν ὑπάρχει, ἢ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Ἐάν ὁμοῦς τελεῖται μνημόσυνον, προηγείται ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ Μνήσθητι Κύριε καὶ εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ κι' εὐθὺς ψάλλεται τὸ **Κοντάκιον** πάντοτε ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ. Ὅταν ὁμοῦς γίνεται συλλεῖτουργον ψάλλεται ἀπὸ Βήματος τὸ **Κοντάκιον** τοῦ ὁποῦ τοῦ τέλος λαμβάνει ὁ β' χορὸς.

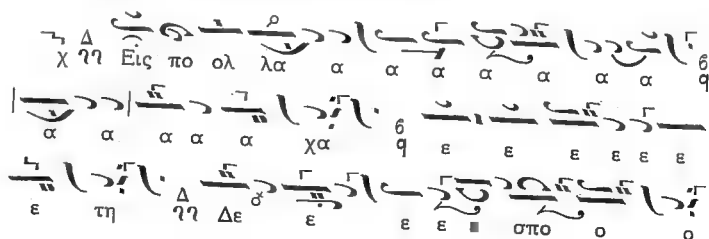
Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: **ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἀναπέμπομεν**(ἢ ἀναμέλομεν) **τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων** ὁ χορὸς Ἄμην, κι εὐθὺς ψάλλεται τὸ Τρισάγιον τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ **Δύναμις**, μεθ' ὃ ψάλλεται ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ Βασιλέως· εἴτα ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ εἰς ἤχον β' Δι οὕτως:

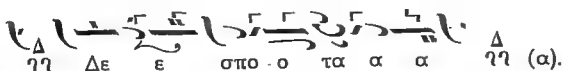

Εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ **Δόξα σοι Κύριε**, εἰς ἤχον δ'. Δι οὕτως:

Ὑπάρχοντος Ἀρχιερέως ψάλλεται τὸ παρόν.

Μεθ' ὃ συνεχίζεται ἡ γνωστὴ τάξις τῆς Θείας Λειτουργίας ἥτοι: ψάλλεται ἱεροπρεπῶς ὁ Χερουβικὸς ὕμνος, ὡς τὸν Βασιλέα κ.τ.λ. ὁ δὲ Διάκονος ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἱστάμενος εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ ἐκφωνεῖ:

«Πληρώσωμεν τὴν δέξιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον.

«Υπὲρ τῶν προτεθέντων τιμῶν Δώρων κ.τ.λ. » » »

«Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, κ.τ.λ. » » »

«Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κ.τ.λ. Καὶ συνεχίζων λέγει:

«Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ χορὸς Ἀμήν.

«Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν κ.τ.λ. Ὁ χορὸς Παράσχου Κύριε.

«Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν κ.τ.λ. » » »

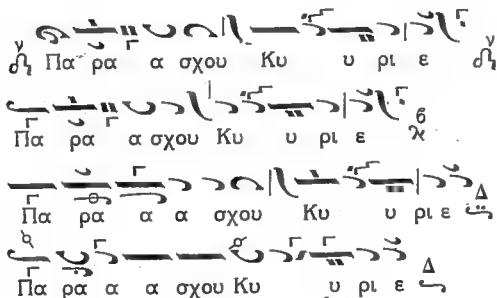
«Συγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν κ.τ.λ. » » »

«Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα κ.τ.λ. » » »

«Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν κ.λ.π. » » »

«Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν κ.τ.λ. » » »

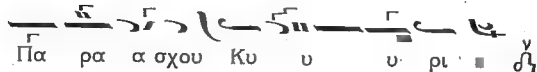
Ψάλλονται δὲ τὰ παρόντα ἦχος λ' δ'. Νῆ

(α) Τὰ ἀνωτέρω τρία κλασσικὰ μέλη: Τὸ Ἀλληλουῖα, Τὸ Δόξα σοι Κύριε καὶ τὸ εἰς πολλὰ ἔτη, ἐγράψαμεν ἵνα διατηρηθῇ ἡ ἀρχαία παράδοσις αὐτῶν· διότι πολλοὶ ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν ψάλλουσιν ταῦτα κατὰ βούλησίν των.

Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε λ

Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε δ

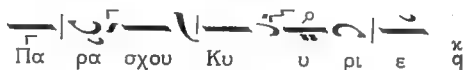
"Ετερα εἰς ἦχον λ α'. Πα

Πα ρα α α σχου Κυ ρι ε π

π Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε γ

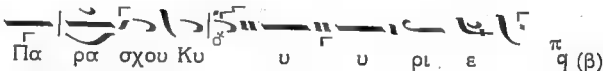
Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε κ

Πα ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ε γ

Πα ρα α α σχου Κυ υ ρι ε γ

Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε π

'Ακολουθῶς ψάλλονται τὰ Λειτουργικά ἐν ἰσοφώνῃ ἐμελλῶς κατὰ τὸν τύπον τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου. Τὰ Λειτουργικά ταῦτα, ὄντα ἀρχαῖα παράδοσις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἶναι τὰ μόνα ψαλλόμενα ἄχρι σήμερον ἐν τῷ Πανσέπτῳ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Οἰκουμένου Πάτριάρχείου, ὡς καὶ τὸ καθιερωθὲν ἐν αὐτῷ εἰς ἦχον β'. Ἄξιον ἐστὶν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (τὸ λεγόμενον συνηθισμένον).

(δ) Εἰς ἐκάστην τῶν ἀνωτέρω αἰτήσεων ὁ χορὸς δεόν νὰ ἐπάδῃ τὸ Παράσχου Κύριε ἄπαξ καὶ οὐχὶ (τρὶς) ὡς γίνεσθαι εἰς τὸ Κύριε Ἐλέησον ὅπερ, εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἀπαγγέλεται τρὶς, πεντάκις, δεκάκις, καὶ τεσσαρακοντάκις ὡς ὀρίζει τοῦτο καὶ ἡ τυπικὴ διάταξις τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπόδειξις, δὲ τούτου εἶναι ὅτι, οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν διδάσκαλοι, μᾶς παρέδωκαν πολλὰ ἀργὰ Κύριε Ἐλέησον κατ' ἦχον ἀνὰ τρία, ἀλλὰ, Παράσχου Κύριε ἄνὰ τρία ἀργόν, οὐδὲν μᾶς παρέδωκαν, θεωρήσαντες τοῦτο ἀνάρμοστον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἐγράψαμεν τὴν παρατήρησιν ταύτην ὡς ἀπαραίτητον, διότι, τινὲς τῶν ἱεροψαλτῶν μὴ γνωρίζοντες τὴν σημασίαν καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ πρώτου ἀπὸ τοῦ δευτέρου, υἱοθετοῦν ἀπερίσκεπτος μίαν ἀπομίμησιν τοῦ εἰς ἦχον α'. Κύριε Ἐλέησον Θ. Φωκαέως Παράσχου Κύριε ἀπαγγέλου τοῦτο ἀνὰ τρία, ὅπερ ψαλλόμενον ἐμφανίζει φοβερὰν τραγελαφικότητα.

Συνεχίζοντες τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἔργων μας, θὰ φέρωμεν προσε-
χῶς εἰς φῶς, σειρὰν Χερουβικῶν ἀργουσυντόμων, Λειτουργικῶν καὶ
"Ἄξιον ἔστιν, ὡς καὶ σειρὰν Κοινωνικῶν τῶν Κυριακῶν καὶ διαφόρων
ἐορτῶν.

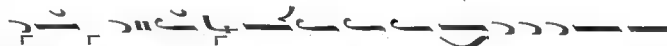

"Ἀπαντα τὰ ἐκτυπωθέντα καὶ ἐκτυπούμενα ἔργα ἡμῶν, φέρουσι
τὸν γενικὸν τίτλον : Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ. Διότι
περιέχουσι ταῦτα τὸν γνήσιον πλοῦτον τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Τέχνης
ἥτις, δυστυχῶς ἔχει διαστραφεῖ ἀπὸ ἐτῶν, ὑπὸ παλλῶν ἐκδοτῶν δια-
φόρων μουσικῶν βιβλίων, περιεχόντων τὴν ἀτομικὴν των τεχνοτροπίαν.

Διὰ ταῦτα προέβημεν εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἔργων ἡμῶν εἰς τὰ ὁ-
ποῖα διατηροῦμεν ὅλην τὴν κλασσικότητα τῶν ἀρχαίων μελωδημάτων,
τὰ ὁποῖα φέρουσι τὴν σφραγίδα τῆς ἱεροπρεπειᾶς καὶ τὴν ἀπαράμιλ-
λον μουσικὴν τέχνην τῶν Βυζαντινῶν Μουσικοδιδασκάλων.

Εὔδομεν τὸ Φῶς ἤχος β' $\Delta\iota$ (α)

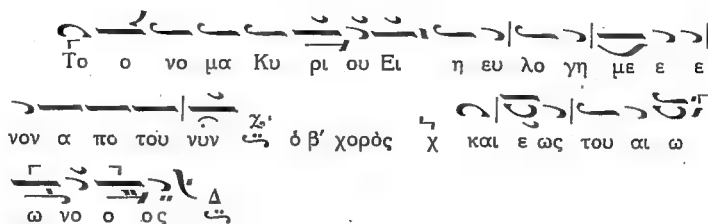

 χ Εἰ δο μεν το φῶς το α λη θι νον Δ ε λα βο μεν

 πνευ μα ε που ρα α νι ον Δ ευ ρο μεν πι στιν α λη

 θη Δ α δι αι ρε τον Τρι α दाप्रस्कनुन तेस Δ αυ τη

 γαρ η χ μας ε σω σε ε ε ε εν

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου Ἦχος β' $\Delta\iota$

 Ἀ μην χ Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι ι ου ευ λο γη

 με νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω νος Δ

(α) Τὸ εἶδομεν τὸ φῶς καὶ τὸ Εἴη τὸ "Ὄνομα Κυρίου ψαλλόμενα εἰς ἄλ-
λον ἤχον ὡς συνηθίζουν τινες τῶν ἱεροψαλτῶν χάνουσι ταῦτα ὅλην τὴν ἀρμό-
ζουσαν ἱεροπρέπειαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὅτι, οὐδεὶς
ἐκ τῶν παλαιῶν διδασκάλων ἔγραψεν εἰς ἄλλον ἤχον τ' ἀνωτέρω.

Τὸ τρίτον

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν Ἁγίῳ Ὅρει μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κοντακίου, τοῦ Οἴκου καὶ τοῦ Ὑπομνήματος τοῦ Μηνολόλλου τῆς ἡμέρας, πρὸ τῶν Καταβασίων, γίνεται ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς, διήγησις περὶ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου. Εἰς δὲ τὰς πόλεις, σὺν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Λειτουργίας, ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ ἱεροκλήρυκος καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου, ψάλλεται Κολοφωνικὸς Εἰρμός, ἡ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν αἱ Καταβασίαι.

Τέλος
καὶ τῷ Θεῷ Δόξα

ΤΟ ΠΡΟΣΤΑΧΘΕΝ

ὑπό
Θ.Β.Γ.

Μελοποιηθὲν βάσει τοῦ ἀρχαίου, καὶ χωρισθὲν εἰς τετράστιχον χάριν συντομίας, ἵνα ἐφεξῆς ψάλληται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ἅπας καὶ οὐχὶ τρεῖς ὁλόκληρον ὥς ὀρίζει ἡ τυπικὴ διάταξις δις ἄργῶς καὶ ἅπας συντόμως.

Ὁ Α' Χορὸς

Ἦχος λ' δ'. Νη ρ.

 Το προ στα χθε ε ε εν μυ στι κω ω ως
 λα βω ω ων εν γνω ω ω ω ω ω ω ω σει ειει
 εν τη σκη νη η η η του Ι ι ω ση η
 η η ηφ σπου δη η η σπου δη η η ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε στη η η η
 σω ω μα α τος λε ε γω ω ων τη α α
 πει ρο ο ο γα α α α μω

Ὁ Β' Χορὸς

 Ο κλι ι ι ι ι γας τη κα τα βα α α σει
 τους ου ου ρα α τους ου ρα νου ου ου ου
 ου ου ους

Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

να α α να α αλ λοι-ω ω ω ω ω ω ω

τω ω ω ω ω ω ως ο ο ο ο ο ο ο

λως ε ε ε εν σοι οι οι Δ Α' Χορός

ο ο ον και βλε ε ε ε βλε ε ε

πων ε εν μη η η η τρα α α εν μη η τρα σου

λα βο ο ο ον τα δου ου ου ου ουλου μο ο χ ο ορ ορ

φη η η ην Δ Χ ε ξι ι ι στα α μακραυ

γα α α α α α ζει ει ει κραυ γα α ζει

ειν σοι Δ Ο Β Χορός

Χαι αι αι αι ρε νυ υ υ υ υ υ χαι ρε νυ υμ

φη α νυ υ υμ υμ φε νυμ φη α νυ υμ φε ευ

χ τε ε ε ε υ

Ἐτερον ψαλλόμενον εἰς τοὺς Οἴκους τῆς Θεοτόκου

Ὑ Χαι ρε νυ υ υ υ μ φη η η α νυ υ μ φε ευ τε ε

Αλ λη η λου ου ου ι λε αλ λη λου ου ι ι α δ υ

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀστάσεως τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου, ἐγράψαμεν μουσικῶς, ὡς ὑπόδειγμα τῆς ἱεροπρεποῦς ἀπαγγελίας διὰ τὰ ἐμμελῆ ἀναγνώσματα τῆς Ἐκκλησίας τὰ ὅποια εἶναι : Ὁ Ἀπόστολος, τὸ ἱ. Εὐαγγέλιον, τὰ Εἰρηνικά, αἱ ἐκφωνήσεις, οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου καὶ ἄλλα παρόμοια.

Ἦχος λ δ' Νη ρ.

Ὑ Χ Α γ γε λος πρω το στα α της γ γ ου ρα νο θεν

ε πεμ φθη α ει πειν τη θε ο το ο ο κω το χαι αι

αι αι ρε γ γ και συν τη α σω μα τω φω νη σω μα

του με γον σε θε ω ρων Κυ ρι ε γ γ ε ξι ι ι στα

το ι στα το α κραυ γα ζων προς αυ τη ην α τοι

αυ α α α αυ τα γ γ

Χαι αι αι αι ρε δι ης η χα ρα εκ λα αμ ψει α

Χαι αι αι αι ρε δι ης η ρα ε κλει ει ψει α Χαι αι

αι ρε του πε σον τος Α δαμ η ■ να ■ α α κλη σις

Χαι αι αι αι ρε των δα κρυ υ ων της Ευ ας η λυ

υ υ τρω σις

Χαι αι αι αι ρε υ ψος δυ σα να θα τον αν θρω ποι νοις

λο γι σμοι οι σις Χαι ρε βα α θος δυς θε ω ω ρη τον

καί Αγ γε ε ε ■ λων ο φθαλ μοι αι σις Χαι αι αι

αι αι ρε ο τι υ παρ χεις Βα σι λε ως ■ θε δρα

Χαι αι αι αι ρε ο τι θα στα ζεις τον βα στα ζον τα

πα α α αν τα

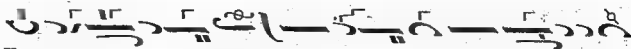
Χαι αι αι ρε ■ στηρ εμ φαι νων τον η η η η λι ον

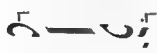
Χαι ρε γα στηρ εν θε ου σαρ κω ω ω ω σε ως Χαι αι

αι ρε δι ης νε ουρ γει ει ται η κτι ι ι σις

Χαι αι αι ρε δι ης θρε φουρ γει ται ο Κτι στης Χαι ρε νυ υ

 Χαι αι αι αι αι αι ρε γυ υ υ υ υ υ υ υμ φη
 Α α α α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ου αλ
 α α γυ υμ φε ε ευ τε ε γη ηε ε ε ε ε ε
 λη η λου ου ι ι ι α α α α α α α α

 ■ ε ε ε
 ■ α α α

 Χαι αι αι αι αι ρε γυ υ υ υμ υμ φη ■ γυ υ υμ
 Α α α αλ λη λου ου ου ου αλ λη λου ου ου
 φε ευ τε ηε ε ■ ■ ε ε ε ε ε ε ε ε
 ι ι ι α α α α α α α α α α

Ἔτερον ἦχος βαρὺς διατωνικὸς ζω (ὁ νη ὡς ζω)

 Χαι αι αι αι αι ρε γυ υ υ υ υ υ υ υμ
 Α α α α αλ λη λου ου ου ου ι ι ι
 φη ■ ■ γυ υμ φε ε ευ τε ε ε ηε ε ε ε
 Αλ λη η λου ου ι ι ι α α α α α α α α
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ἔτερον εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

 Χαι αι αι αι αι ρε ε ε γυ υ υ υμ φη
 Α α ■ ■ αλ λη η η λου ου ου ου αλ

α γυ υμ φε ευ τε λε ε ε ε ε ε ε λε ε ε
λη λου ου ι ι α λα α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε
α α α α α α

Ἔτερον ἦχος α' Πα εἰς τὴν αὐτὴν φωνητικὴν βάσιν

Χαι αι αι αι ρε νυ υ υ υ υ υ υ υμ φη νυμ
Α α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ι λε

φη η α γυ υ υ υμ φευ ευ ευ τε ε ε ε ε
αλ λη η λου ου ου ου ι ι α α α α

Χαι ρε νυ υ υ υ υμ φη α νυ υ υμ φε ευ
Αλ λη λου ου ου ου ου αλ λη λου ου ου ι

τε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α α α α λα α α α α α α α α α α

Α' Χορός

ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ

Ἀργουσύντομον ἦχος δ' Νη

ὑπὸ
Θ.Β.Γ.

Τη υ υ υ περ μα α α α α α α
Ως λυ υ υ τρω θει ει ει ει ει ει ει

χω στρα α τη η η γω ω ω ω ω ω
ει τω ων δει ει ει ηη ω ω ω ω ων ευ χα

κη τη η η η η η η η η η η
ρι στη η η η η η η η η η η ρι ι

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff contains a series of notes and rests, while the lower staff contains corresponding lyrics in Greek.

τ	α	α	νι	ι	κη	τη	η	η	ρι	α	α	α	α	α
ε	ευ	χα	α	α	ρι	σση	η	η	ρι	α	α	α	α	α

$\alpha \quad \alpha \quad \alpha$

Εἶτα ἡ Α' χορός, ὁ Β' καὶ τὸ τρίτον ὁ Α'.

A να ■ γρα α α α α α α α α α να γρα
Αλλ ω ως ε ε ε ε ■ ■ ■ ε ε ε αλλ ως ε
Εκ πα αν τοι ■ οι οι οι οι οι οι οι οι σκ πην τοι

 α φω ου ω σοι οι οι οι ραι οι οι η πο ο λι ις σουου
 ε χου ου ου σα α α α ραι α ραι το κρη α ραι το ος
 οι ω των με ρ ε ε λε ρ κιν θυ υ υ υ των ων

θ σ τ	α π ρ σ μ α	α ο α α	χ η ω	κ ε ε ■
	ε λ ευ θ ε	ε ε ε ε	ρ ω ν ω	σ ο ■ ο ο ο

8	■	8	8	8	8	8
0	0	0	0	0	0	0V
00	■	■	0	0	0	0V

Εἶτα ὁ Β' χορὸς

Α ὦ ἰ να· κρα α ■ ζω ἰ να κρα ■ ζω ω ω σω Α

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{1}{\rho} \frac{\partial \rho}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{1}{\rho} \frac{\partial \rho}{\partial y} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{1}{\rho} \frac{\partial \rho}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial t} \left(\frac{1}{\rho} \frac{\partial \rho}{\partial t} \right) = 0$$

χαι ρε νυ υ υ υ υ χαι ρε νυ υ υ υ υ φη α

 νυ υ υ υμ φε ■ νυμ φη α νυ υμ φε ευ χ τε ε ε ε ε

Τὸ ἀνωτέρω ἐγράψαμεν χάριν συντομίας, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀρχαίου ἀργοῦ.

Ἔτερον συντομώτερον δίχορον

ὁλῆε Τη υ πε ερ μα α α χωστρα τη γω ω τα νι κη
 ἡε ως λυ τρω ω θει ει ει σα τῶν δει νω ων ευ χα ρι

τη η η η η η ρι ι ι α α
 στη η η η η η ρι ι ι α α

γρα φω ω σοι η πο ο ο ο ο λεις σου ου θε ο ο

ο το ο ο ο κε Αλ ως ε ε χου ου σα το

κρα α το ος α προ σμα α α α α χη η η το ον

Α' Εκ παγ τοι οι ω ων με διν δυ υ γων ε λευ

θε ε ε ε ρω ω ω σον

Β' Ἰνα κρῆζω σοι Χαῖρε
 Νύμφη ἀνύμφευτε, τὸ
 δύνῃθες.

Ἔτερον ὁμοιον δίχορον

Α' ὁλῆε Τη υ πε ερ μα α α α χω ω στρα τη
 Β' ἡε ως λυ τρω ω ω θει ει ει ει σα α τῶν δει

η η γω ω ω ω τα νι κη τη η η η η η
 ει ει νω ω ω ων ευ χα ρι στη η η η η η

η η η ρι ι ι τα νι κη τη η ρι ι
 η η η ρι ι ι ευ χα ρι στη η ρι ι

ι ι ι ι ας σου ου Δ και το υ ο υ πε ■ ■ ■

ερ λα αμ προ ο ο ο ον π το ο ο ο τη ης α α

α γνοι οι οι οι οι οι ας σου ου Δ ο Γα α α α βρι

η η η ηλ κα τα α α πλα α α α γεις ε βο

ο ο ο ο α α α σοι οι Θε ε ε ο ο ο το

ο ο ο ο ο κε ε π ποι οι οι ο ο ον σοι ε ε εγ

κω ω ω ω ω μι ι ο ο ο ο ο ο ο ον

προ ο σα γα α ■ ■ γω ω ε ε ε πα α α ■ α ■ α

ξι ι ι ον Δ τι ι δε ε ■ ο νο μα α α

σω ω ω σε ε Δ πο ο ρω ω ω ω και ε ε

ξι ι στα α μαι π δι ο ■ ω ω ως προ σε

τα α α α α γη η η ην βο ο ω ω ω ω σοι

χαί αι αι ■ αι χαί αι αι αι ρε ε η κε ε ■ χα

ρι ι ι ι ι τω με ε ε ε νη η η η ρη

ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ

ὑπὸ
Θ.Β.Γ.

Ἦχος Βαρυς ἑναρμόνιος ἐπτάφωνος Ζω
ἐλθὼν τὸ πρῶτον εἰς φῶς

λε λε γα λ Τὴν ω ραι ο ο ο τη η η

τα α α α α τη η η ης Παρ θε νι ι ■ ας

σου και το υ υ πε ε ε ερ λα α το ο υ υ

πε ε ερ λα α αμ προ ο ο ο ο ο ον το ο

ο τη ης α α α γναι ει ει ■ το της γναι ει

α α ας σου ο Γα θρι ι η η ηλ κα α α τα πλα

α α γει εις ε β ο α α α σοι θε ο το ο ο

ο κε ε ποι οι οι ■ ο ο ον σοι ε ε ε γ κω ω ω

μι ι ι ο ο ο ο ο ο ον προ σα γα α α

α γω ε ε ε πα α ξι ον δι τι ι ι δε ε

τι δε ε ο νο ο μα σω ω ω σε πο ο

ρω ω ω και ε ξι ι στα α μαι δι ο

ως προ σε τα α α α γην βο ω ω ω ω σοι

χαι αι ρε η κε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η χαι

αι αι αι χ ρε ε ε ε

«ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ» ΣΤΗΝ ΑΠΟΛΥΣΙΝ

Ἦχος β'. Δι

χ Τον δε σπο την και αρ χι ε ε ρε α η μων

κυ ρι ε φυ υ υ λατ τε εις πολ ολ λα ε τη

δε ε ε σπο τα εις πολ λα ε τη δε σπο τη

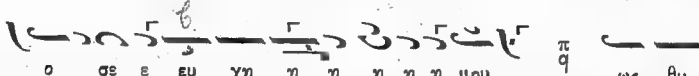
εις πολ λα ε ε ε τη χ δε ε σπο τα α α

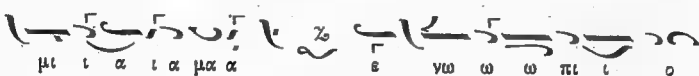
ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ
ΝΥΝ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΥΣΑΣΘΕ
ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ὑπὸ
Θ.Β.Γ.

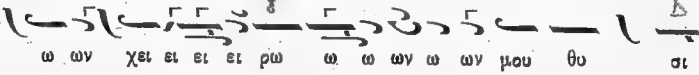
Ἦχος α' Πά

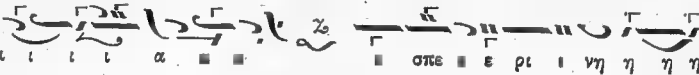

 λε ε ε Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο

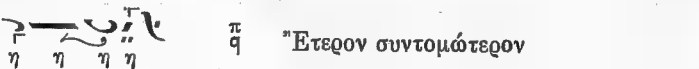

 ο σε ε ευ χη η η η η η μου π ως θυ

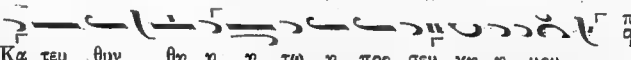

 μι ι α ι α μα α ε γω ω ω πι ι ο

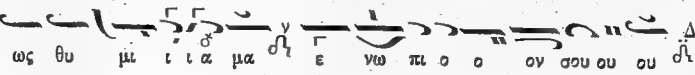

 ο ον σου ου ε ε ε πα α αρ σις τω ω

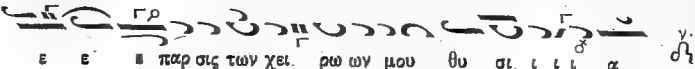

 ω ων χει ει ει ει ρω ω ω ων ω ων μου θυ σι

 ι ι ι ι α σπε ε ρι νη η η η

 η η η η π "Ετερον συντομώτερον

 Κα τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη η μου

 ως θυ μι ι ι α μα ε γω πι ο ο ον σου ου ου

 ε ε παρ σις των χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α

ε σπε ε ε ρι ι ι νη η η η η η η η η η

π
9

Ἦχος β' Δι

λε Κα τευ θυγ θη η η η τω η προ σε ευ χη

η η η μου ως θυ μι ι ι α μα ε γω ω

ω πι ι ι ο ον σου ου ου ε ε παρ σις των

χει ρω ω ω γ μου ου ου θυ αι ι ι ι ι α

σπε ε ε ρι ι ι νη η

Ἔτερον τοῦ ἰδίου ἤχου Δ

λε Κα τευ θυγ θη η η η η η τω η προ ο

ο σε ευ χη η η η η η η μου ως θυ μι ι α

μα ε γω πι ο ο ο ον σου ε παρ σις των χει ρω

ω ω ω γ μου ου ου θυ αι ι ι ι ι ε σπε ε ε ε

ρι ι ι νη νη η

Ἦχος γ' Γα

ἰα Κα τευ ευ θυγ θη η η η τω η προ
 σευ χη η η η μου ου ου ως θυ μι ι ι μα ε
 σω ω πι ι ο ο ον σου ε ε ε πα α αρ σις
 των χει ει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι α σπε ε
 ρι ι νη η

Ἔτερον Ἦχος δ' Δι (ΑΓΙΑ)

Κα τευ θυγ θη η η η τω η προ σε ευ χη η η η
 μου ως θυ μι α α α μα ε ε νω ω πι ι
 ο ο ο ο ο ον σου ε ε ε πα α αρ σις
 των χει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι α ε ε
 ε ε ε ρι ι ι νη η η η

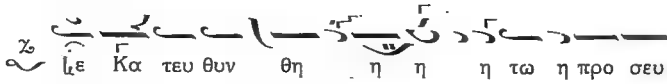
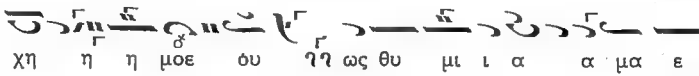
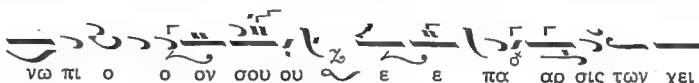
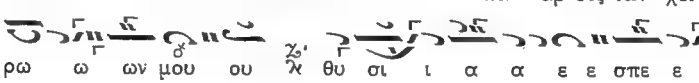

Ἄλλον ἦχος λ β' Πα

ἰε Κὰ τευ θυν θη η τω η προ ο ο σε ■ ευ
 χη η η η μου π ως θυ μι ι ι ι ι α
 ως θυ μι ι α α μά ε νω ω πι ι ο ο ον
 σου— ου ε παρ σις τω — ων χει ει ει ει ρω ω
 ω ων μου θυ σι ι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η η
 η η π

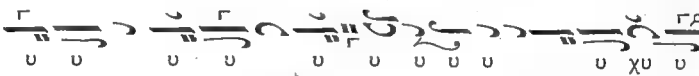
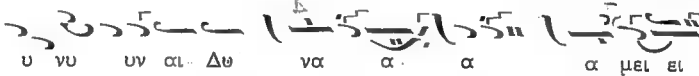
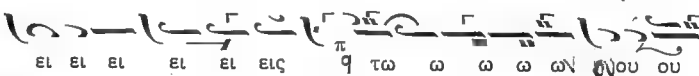
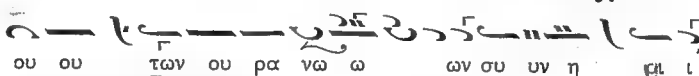
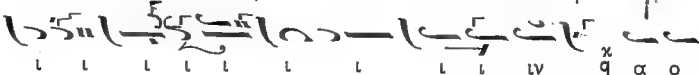
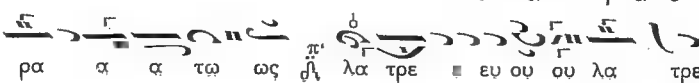
Ἄλλον ἦχος δ αὐτὸς NENANΩ
 ἢ τέταρτος χρωματικὸς Δι

ἰε Δ Κὰ τευ θυν θη η η τω η προ σε ευ χη η
 η η η μου ϑι ως θυ μι ι α α μα 6 ε
 ε νω ω πι ι ο ο ον σου ου ου ϑι ε
 ε ε πα αρ σις των χει ρω ω ω ων
 μου 9 θυ σι ι ι ι ι ι ι ι α ε ε ε
 ε σπε ε ρι ι ι ι νη η η η Δ

Ἄλλος ἦχος βαρὺς Ζω διατονικός

ζε
 λε Κα τευ θυν θη η η η τω η προ σευ

 χη η η μοσε ου η η ως θυ μι ι α α μα ε

 νω πι ο ο ον σου ου ε ε πα αρ σις των χει

 ρω ω ων μου ου ζε' η θυ σι ι α α ε ε σπε ε

 ε ρι ι νη η ζε

Ἀντί χερουβικοῦ ἦχος α'. Κε

 χ λε ε ε ε ε λε ε π Νυ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ

 υ νυ υν αι Δθ να α α α μει ει

 ει ει ει ει ει εις π τω ω ω ω ω ου ου

 ου ου των ου ρα νω ω ων συ υν η ρι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν χ α ο

 ρα α α τω ως δλ λα τρε ευ ου ου λα τρε

ευ ου ου σιν π̣ ι̣ δου ου ου ου ου ου γαρ

εις πο ο ρε ε̣ ε̣ ευ ε̣ ει σπο ρε ευ ■

ται γ̣ ο̣ Βα̣ σι̣ λε̣ ε̣ ε̣ ευς̣ της̣ δο̣ ο̣ ο̣

ο̣ ο̣ ο̣ ξη̣ η̣ η̣ η̣ ης̣ ḡ

ḡ ι̣ δου ου̣ θυ̣ σι̣ ι̣ α̣ μ̣ σ̣ τι̣ ι̣ ι̣ κ̣ η̣ π̣

τε̣ τε̣ λει̣ ω̣ με̣ ε̣ νη̣ δο̣ ρυ̣ φο̣ ρει̣ ει̣ ει̣

ται̣ ḡ̣ πι̣ ι̣ ι̣ σ̣ τει̣ ει̣ και̣ αι̣ πο̣ ο̣ θ̣ ω̣

ω̣ προ̣ ο̣ σε̣ ε̣ ελ̣ θ̣ ω̣ ω̣ ω̣ μεν̣ π̣ ι̣ ι̣ να̣ α̣

με̣ ε̣ το̣ ο̣ χοι̣ ζ̣ ω̣ η̣ η̣ ης̣ γ̣ αι̣ ω̣

νι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ υ̣ γε̣ ν̣ ω̣ ω̣ με̣ ε̣ ε̣ ε̣ θα̣ α̣

α̣ α̣ π̣ Αλ̣ λη̣ λου̣ ου̣ ου̣ ι̣ α̣ α̣ σ̣ α̣

α̣ α̣ α̣ α̣ π̣ ḡ

Ἄλλον ἦχος βορὺς Ζω διατονικός

 Χ λε ε ε ε

 Νυ υ υ υ υ υ υ υ

 υ υ υ νυν αι Δυ να α α α

 μει εις τω ω ω ων ου ου ου ου ου ρα

 των ου ρα νω ω ω ων συ υν η μι ι ι ι

 ι ι ι ι ι α ο ρα α α α

 α α α α α α των λ λα τρε ε ευ ου ου λα

 τρε ευ ου ου σι ιν ι δου ου γαρ ει σπο ρε ε

 ε ευ ε ε ται αι ο Βα σι λε ε ευς

 τη ης δο ο ο ξη ης λ ι δου ου θυ υ σι

 ι α μυ στι ι κη η τε τε λει ω με ε ε ε

 νη δο ρυ φο ρει ει ει ται πι ι ο ι

 ε σται και πο ο ο ο θω προ σε ε ελ θω

προ σε ελ θω — μεν π ι ι να α με — ε

το ο χοι ζω ω η η ης ζ αι ω νι

ι ι ου γε ε νω ω ω. με εε θα α Αλ

λη λου ου ι ι α α α α χ α α

Ἐτερον Ὑψος λ β' Πα

λε ε ε ε ε ε π

χ Nu υ υ υ υ υν αι Δυ να α α

α α μει ει εις των ου ου ρα

α νω ω ω ων θυ υν η μι ι ι ι ι ι

ιν α ο ρα α α τω ως λα τρε ευ ου

σι ιν π ι δου ου ου ου ου ιδου ου γαρ ει σπο

ρε ε ε ευ ε εισ πο ρε ευ ε ται ο Βα

σι ι λε ευς της δο ο ο ο ξη η η η η η

ης ἄκρα σιωπη ι δου ου ου θυ σι α μυστι ι

χ Α α α α α α λε ε ε
 ε λε γα α λε γα α α λε ε λε γα α γα
 α λε ε ε ε λε ε ε ε ε λε γα α α α α
 χ Αλ λη η λου ου ου ου ου ι ι α α α
 α α α α α α π

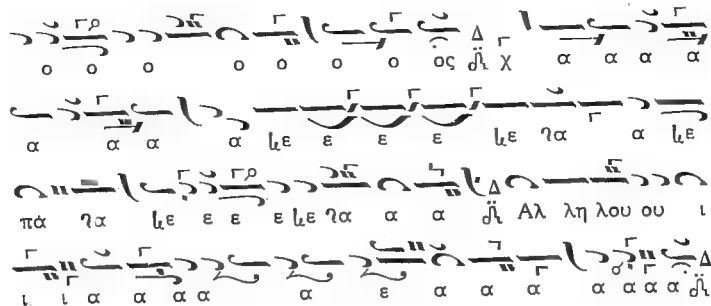
Ἔτερον ἦχος β'. Δι

χ λε ε ε ε ε Δ
 χ Γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ευ σα α α α α γε ευ σα α σθε ε Δ
 και αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι δε ε ε ε ε λε και ι ι δε ε τε
 φε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο
 ο ο ο τι ι Χρι ι στο ο ο ο ο
 ο ο ο ο Χριστος ο Κυ υ υ ρι ε ο ος Δ

χ Ἀ α α λε γα α γα - λε ε λε γα Δ γα - λε
 ε λε γα α λε γα ε λε ε λε γα α Δ χ Αλ
 λη λου ου ι ι ι α α α α α
 α α Δ

Ἄλλον ἦχος δ' Δι

χ Ἀ γι α α α α α α
 Γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 και αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι δε ε και ι ι ι δε ε τε ε γ ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο τι Χρι ι στο ο ο ο ο ο ος
 ο ο Κυ υ υ ρι ι Χρι στος ο ος ο Κυ υ ρι ι ο

Ἀντί τοῦ «εἶδομεν τὸ φῶς»

Εἰς τὰς Προηγιασμένας Λειτουργίας ψάλλεται τό, Εὐλογῶ τὸν Κύριον ἐν παντί καιρῷ, διὰ παντός ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Πάντοτε εἰς ἡχὸν β'.

ΑΡΧΗ

ἀκολουθίας ἑσπερινοῦ

«ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ»

εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως

Ἦχος β'. Δι

Δ χ Εἰς πο ολ λα α — α α α α α
α α α α α α β ε ε ε ε
ε ε ε ε τη η η η η η Δ δε —
ε ε — ε ε σπο ο Δ ο ο ο ο
τα α α α α α Δ

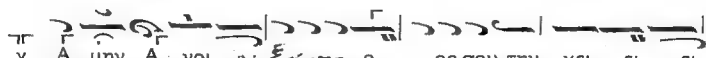
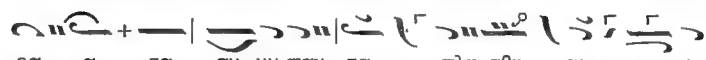
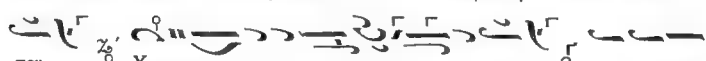
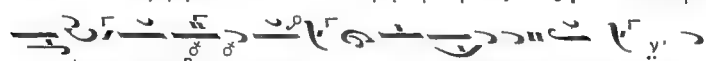

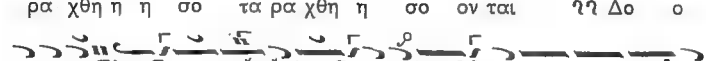

Εὐθύς ὁ ἱερεὺς «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ ἄρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» προλέγων τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (τρίς) φθάνων δὲ μέχρι τοῦ στίχου **Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν**, ἄρχεται ὁ Α΄. χορὸς ψάλλον τὰ Ἀνοιξαντάρια.

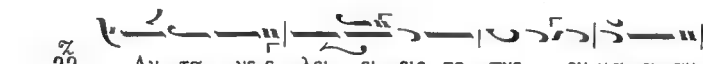

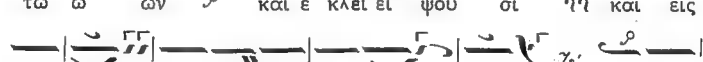
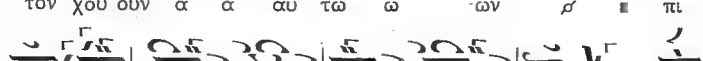
ΑΝΟΙΞΑΝΤΑΡΙΑ

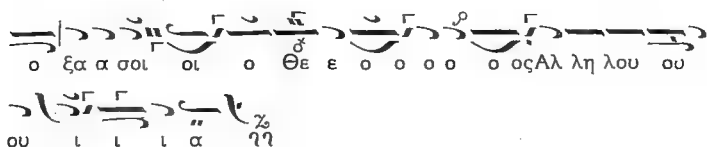
Πρωτότυπα σύντομα

ᾠχος Βαρύς ἐναρμόνιος ἐπτάφωνος ζβ'

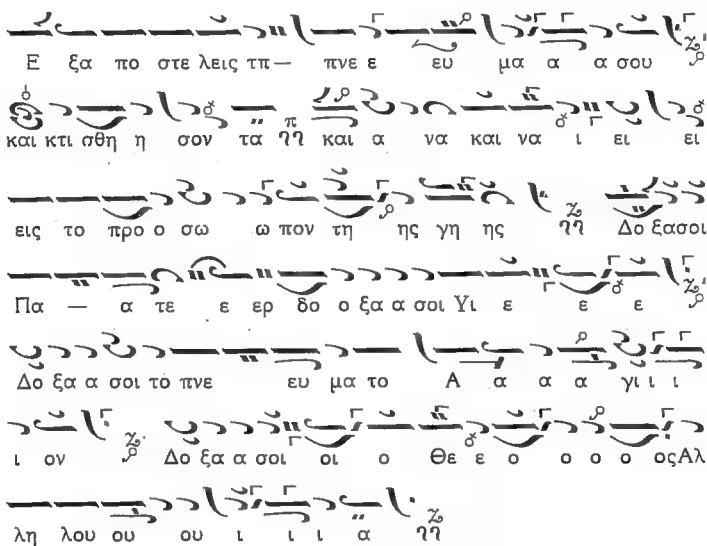

 χ Ἀ μην Ἀ νοι δι: ξάντο ο — ος σου την χει ει ει

 ρα α τα συ υμ παν τα πλη σθη σο ο ον

 ται ζβ' Χρη η στο ο ο ο τη η η η τος δ' α πο στρε

 ε ψαν τος δε ε σου το ο προ ο σω ω πον δ' τα

 ρα χθη η η σο τα ρα χθη η σο ον ται ζβ' Δο ο

 ξα α σοι οι ο Θε ε ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι α ζβ'

Στίχος Β'

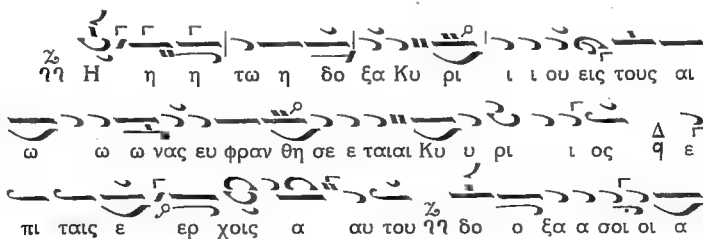

 ζβ' Ἀν τα νε ε λει ει εις το πνε ευ μα α αυ

 τω ω ων ρ και ε κλει ει ψου σι π και εις

 τον χου ουν α α αυ τω ω ων ρ π

 στρε ε ψου ου ε πι στρε ε ψου ου σι ζβ' Δο

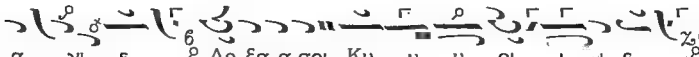
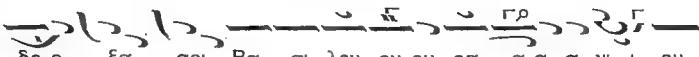
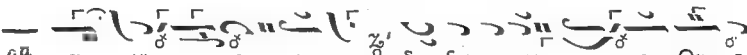

Στίχος γ'

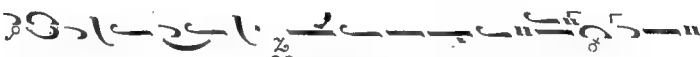
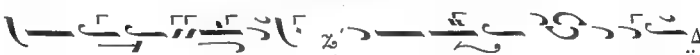

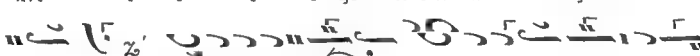

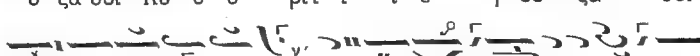
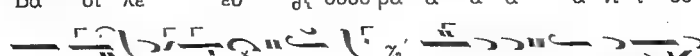

Στίχος δ'

 α γι ε ⁶ Δο ξα α σοι Κυ υ υ ρι ι ι ε ^{ζ'}

 δο ο ξα σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α νι ι ου

 α νι ι ε — ε ^{ζ'} δο ξα — σοι — οι ο Θε ε

 ο ο ο οσαλ λη λου ου ου — ι ι ι α ^{ηη}

Στίχος Ε'

^{ηη} Ο ε πι βλε ε ε πω ων ε πι ι

 τη ην γη ην ^{ζ'} και ποι ω ων α αυ τη η η ν

 τρε ε ε ε μιν ^{ζ'} ο α πτο ο με ε νος ^η

 τω ων ο ο ρε ε ε ε ε ε ε ων ^{ν'} και κα

 πνι — ι ι ι ι ζο και κα πνι ι ζο ον ται

 αι ^{ζ'} δο ξα α σοι α α γι ι ι ε δο ο ο

 ο ξα σοι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^η δο ξα σοι

 Βα σι λε ευ ^η ουου ρα α α α α νι ι ου

 ρα α νι ι ι ε — ε ^{ζ'} δο ο ξα — σοι το πνε ε

ε ευ μα ^Δ το— Α ^σ α α α γι ι το Α ά
 γι ι ον ^ρ δλ δο ο ξα σοι οι ο Θε ε ε
 ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 α ^ζ ^{γγ}

Στίχος ΣΤ'

Α α σω ω τω Κυ ρι ι η ω ω Ε τη
 ζω η η η μου ^γ δλ ψα— λω τω Θε ω ω μου ου ε
 ε ως υ πα αρ χω ω ω ^ζ ^{γγ} δο ο ξα— σοι τρι
 ου πο ο στα— τε Θε ο ο ο της ^ζ ^ρ πα
 α τερ ^σ Υι οι ε και πνε ε ευ μα ^Δ Σε ε ε προσκυ
 νου ου ου με ε ε ε και δο ο ξα α α ζο ο ο
 μεν ^ζ ^{γγ} Δο ο ξα σοι οι ο Θε ε ε ο ο
 ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι α ^ζ ^{γγ}

Στίχος Ζ'

$\text{H } \delta\upsilon \text{ } \upsilon\text{N } \theta\epsilon\iota \text{ } \epsilon\iota \text{ } \epsilon\iota \text{ } \epsilon\iota \text{ } \epsilon\iota \text{ } \eta \text{ } \alpha \text{ } \alpha\upsilon \text{ } \tau\omega \text{ } \omega \text{ } \omega$
 $\omega \text{ } \eta \text{ } \delta\iota \text{ } \alpha \text{ } \alpha\lambda\omicron \text{ } \omicron \text{ } \gamma\eta \text{ } \eta \text{ } \eta \text{ } \eta \text{ } \mu\omicron\upsilon \text{ } \epsilon$
 $\gamma\omega \text{ } \omega \text{ } \delta\epsilon - \text{ } \epsilon\upsilon \text{ } \phi\rho\alpha\nu \text{ } \theta\eta \text{ } \eta \text{ } \eta \text{ } \eta \text{ } \sigma\omicron \text{ } \epsilon\upsilon \text{ } \phi\rho\alpha\nu \text{ } \theta\eta \text{ } \eta \text{ } \sigma\omicron$
 $\mu\alpha\iota \text{ } \epsilon \text{ } \pi\iota \text{ } \tau\omega \text{ } \text{K}\upsilon - \text{ } \rho\iota \text{ } \iota \text{ } \iota \text{ } \omega \text{ } \Delta\omicron \text{ } \xi\alpha \text{ } \alpha$
 $\sigma\omicron\iota \text{ } \pi\acute{\alpha} \text{ } \alpha \text{ } \alpha \text{ } \tau\epsilon \text{ } \epsilon\rho \text{ } \text{A} \text{ } \alpha \text{ } \nu\alpha\rho \text{ } \text{P}\alpha \text{ } \tau\epsilon\rho \text{ } \alpha \text{ } \alpha \text{ } \nu\alpha \text{ } \sigma\rho$
 $\chi\epsilon \text{ } \epsilon \text{ } \Delta\omicron \text{ } \omicron \text{ } \xi\alpha \text{ } \alpha\sigma\omicron\iota \text{ } \Upsilon\iota \text{ } \epsilon \text{ } \sigma\upsilon \text{ } \upsilon \text{ } \nu\alpha \text{ } \alpha \text{ } \nu\alpha\rho \text{ } \chi\epsilon$
 $\delta\omicron \text{ } \omicron \text{ } \omicron \text{ } \xi\alpha \text{ } \alpha\sigma\omicron\iota \text{ } \tau\omicron \text{ } \pi\nu\epsilon \text{ } \epsilon\upsilon \text{ } \mu\alpha \text{ } \tau\omicron \text{ } \omicron \text{ } \alpha \text{ } \alpha$
 $\alpha \text{ } \alpha \text{ } \gamma\iota \text{ } \iota \text{ } \iota \text{ } \iota \text{ } \omicron\nu \text{ } \tau\omicron \text{ } \omicron \text{ } \mu\omicron \text{ } \alpha\upsilon \text{ } \omicron\upsilon \text{ } \sigma\iota$
 $\iota \text{ } \iota \text{ } \omicron \text{ } \omicron \text{ } \omicron \text{ } \omicron\nu\kappa\alpha\iota \text{ } \omicron \text{ } \omicron \text{ } \mu\omicron \text{ } \omicron \text{ } \omicron \text{ } \omicron \text{ } \theta\rho\omicron \text{ } \omicron \text{ } \kappa\alpha\iota$
 $\omicron \text{ } \mu\omicron \text{ } \omicron \text{ } \theta\rho\omicron \text{ } \nu\omicron\nu \text{ } \tau\rho\iota \text{ } \alpha \text{ } \alpha \text{ } \alpha\varsigma \text{ } \alpha \text{ } \gamma\iota \text{ } \iota \text{ } \alpha \text{ } \alpha \text{ } \delta\omicron$
 $\omicron \text{ } \xi\alpha \text{ } \alpha \text{ } \sigma\omicron\iota \text{ } \Delta\omicron \text{ } \omicron \text{ } \xi\alpha \text{ } \alpha\sigma\omicron\iota \text{ } \omicron\iota \text{ } \omicron\iota \text{ } \omicron\iota$
 $\omicron \text{ } \theta\epsilon \text{ } \epsilon \text{ } \omicron \text{ } \alpha \text{ } \omicron \text{ } \omicron \text{ } \omicron\varsigma \text{ } \text{A}\lambda \text{ } \lambda\eta \text{ } \lambda\omicron\upsilon \text{ } \omicron\upsilon \text{ } \omicron\upsilon \text{ } \sigma\upsilon$
 $\iota \text{ } \iota \text{ } \iota \text{ } \alpha$

Στίχος Η'

77 Ε κλει πόιοι εν α μα αρ τω ω λοι οι οι οι ρ α
 πο ο τη ης γη ης 77 και α α α α νο ο ο και
 α α νο-μοι ω ω στε ε ε μη η υ πα α
 αρ χειν α αυ του 77 δο ξα-σοι Πα α α α α
 τε ερ ρ Δοξα σοι Υι οι ε ε ε 77 δο ο
 ξα α σοι το πνε ε ευ μα τό ο α α α γι ι
 ι το α α γι ον ρ τρι α ας α γι ι α
 α α δο ξα α α σοι 77 Δο ο ξα α σοι ο ο
 ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι
 ι ι α 77 77

Στίχος Θ'

77 Ευ λο ο ο γει η ψυ χη η η η μου 77

το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον ο η λι ος

ε εγνω την δυ υ σιν α α αυ του ου π ε ■

ε ε θου ου σκο ο τος και ε γε ε νε το χνυ υ

υξ γη χ δο ο ξα α σοι Βα σι λε ε ε ευ ε που

ρα α α νι ι ι ε δο ο ξα α σοι παν

το κρα α α τω ωρ γη συν Υι ω ω και αι πνε ευ

μα α τι γη Δο ο ξα σοι ο Θε ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι α γη

Στίχος Ι΄.

Ως ε με γα λυ υ υ υ θη τα ερ γα σου Κυ υ

ρι ι ε γη Πα α τα εν σο φι ι α ποι η

η η σας γη Δο ξα—σοι Πα α α τερ α γε ε ε

ε εν νη η η τε q δο ξα—σοι Υι ε ε ε γε εν

νε η τέ λε ε ε Z δο ξα-σοι το πνε ε ε
 ευ μα το α α γι ι ον H το εκ του Πα ατρος
 εκ πο ρευ ο ο ο με εκ πο ρε ο ο με νον Z
 και εν Υι ω ω α α ναα παυ ο με νον H τρι α α α
 γι ι α α δο ο ξα α σοι P Δο ο ξα
 α σοι οι ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Αλ λη λου
 ου ου ι ι ι α Z

‘Ο Α’ χορός

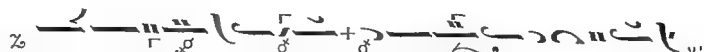
Z Δο ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω Z και Α γι
 ι ω ω πνε ευ μα α τι H

‘Ο Β’. Χορός

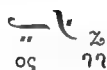
Και νυ υ υν και α α ει Z και εις τους αι ω ω
 ω νας Y των αι ω ω νω ων α α
 μην Z

Ὁ Α'. χορός

 γη Ἀλ λη η λου ι ι α Ἀλ λη λου ου ι ι α ρι

 Ἀλ λη λου ι ι α α δο ο ξα α σοι οι ο ο Θε ε

 ος γη

Τὸ αὐτὸ ὁ Β'. χορός

Τὸ Τρίτον ὁ Α'. χορός

 γη Ἀλ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ου

 ι α ρι Ἀλ λη λου ι ι α α δο ο ξα α σοι οι

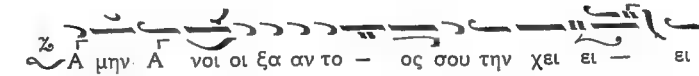
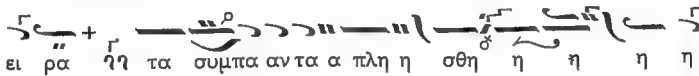
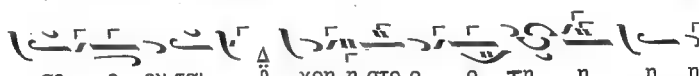
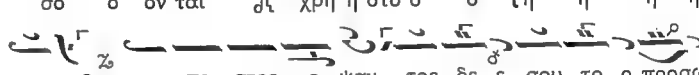
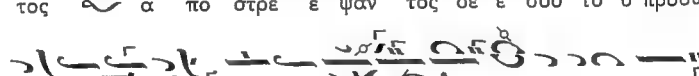
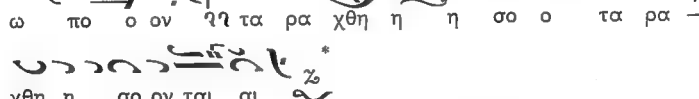

 οι ο Θε ε ος γη η ελ πις η η μων Κυ υ υ ρι

 ι ε ε δο ο ξα α χ σοι οι οι γη

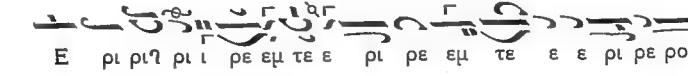
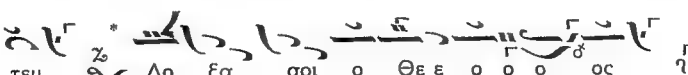
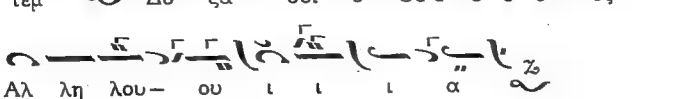
Ἕτερα πανηγυρικὰ Ἀνοιξαντάρια

*Ἦχος Βαρὺς Ζω διατονικός τετράφωνος

Στίχος Α΄

 Ἀ μην· Ἀ νοί οι ξα αν το - ος σου την χει ει - ει

 ει ρά ἡ τα συμπα αν τα α πλη η σθη η η η η

 σο ο ον ται ἡ χρη η στο ο ο τη η η η

 τος α πο στρε ε ψαν τος δε ε σου το ο προσω

 ω πο ο ον ἡ τα ρα χθη η η η σο ο τα ρα -

 χθη η σο ον ται αι

Εἰ βούλει λέγε τὸ κράτημα

 Ε ρι ρι ρι ι ρε εμ τε ε ρι ρε εμ τε ε ε ρι ρε ρου

 τεμ Δο ξα σοι ο Θε ε ο ο ο ος ἡ

 Αλ λη λου- ου ι ι ι α

Στίχος Β'

Ἀν τα νε λει εις το ο πνε ευ μα α αυ τω

 ω ων χ και ε κλει ει ει ψου ου ου ου

 σι και εις τον χου ου ουν α α α τω ω ων ε

 πι στρε - ε ε ψου ου ε πι στρε ε ψου ου σι

 Ε ρι ρι ρι ρι ρεμ τε ε ρι ρε εμ τε ε ε ρι ρε

 ρου. τεμ

 Δο ξα σοι ο Θε ε ο ο ο ος ηη

 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος Γ'.

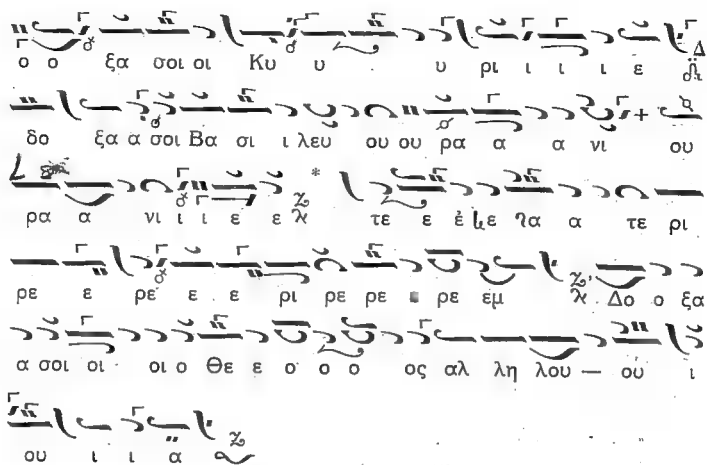
Ε ξα πο στε λει εις το ο πνε ε ε ευ μα

 α α σου η και ηε στη η σο ον ται αι π και α να

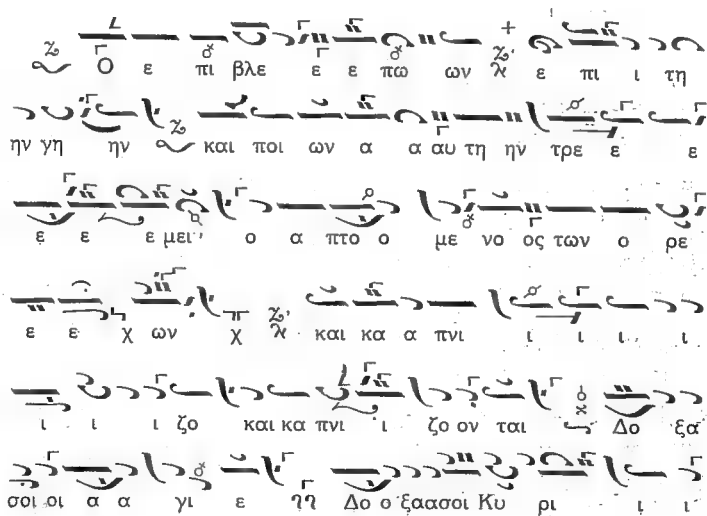
και νι ι ει εις το προ ο σω ω πον τη ης γη
 ης Δο ξα σοι Πα—α τε ε ερ ηη δο ο ξα
 α α σοι Υι υι ε ε ε δο ο ο ξα α α α
 σοι το πνε ε ευ μα το Α α α α α
 α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον
 τε ε ε λε ηα α τε ρι ρε ε ρε ρε ε ρι ρε
 ρε ε ρε εμ
 Δο ο ξα—σοι οι οι οι ο Θε ε ο ο ος Αλ
 λη λου ου ου ι ι ι α

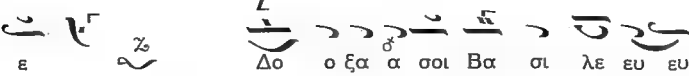
Στίχος Δ'.

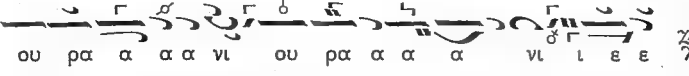
Η η τω η δο ξα—Κυ υ ρι ι ι ου
 ου Εις τους αι ω ω ω ω να ας ευ φραν θη
 η ε ε ται αι Κυ ρι ι ος ε πι τοις ε ε ερ γοις
 α ου ουού Δο ξα σοι Α γι ι ε ε ε ε ηη Δο

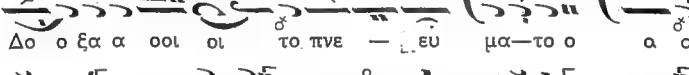

Στίχος Ε΄.

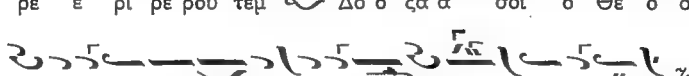

 ε Δο ο ξα α σοι Βα σι λε ευ ευ

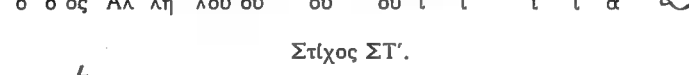

 ου ρα α α α νι ου ρα α α νι ι ε ε

 Δο ο ξα α σοι οι το πνε — ευ μα—το ο α α

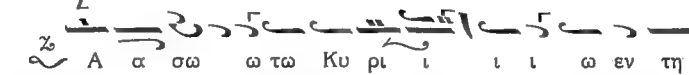

 α α α α γι ι ι το α α γι ον τε ε

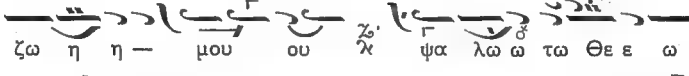

 ε ρι ρε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ρι ρεμ τεμ τε

 ρε ε ρι ρε ρου τεμ Δο ο ξα α σοι ο Θε ο ο

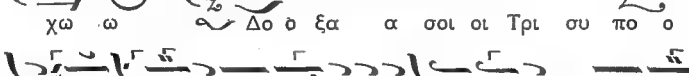

 ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος ΣΤ'.

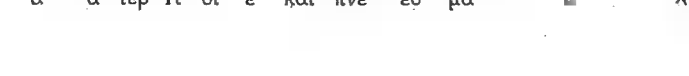

 Α α σω ω τω Κυ ρι ι ι ι ω εν τη

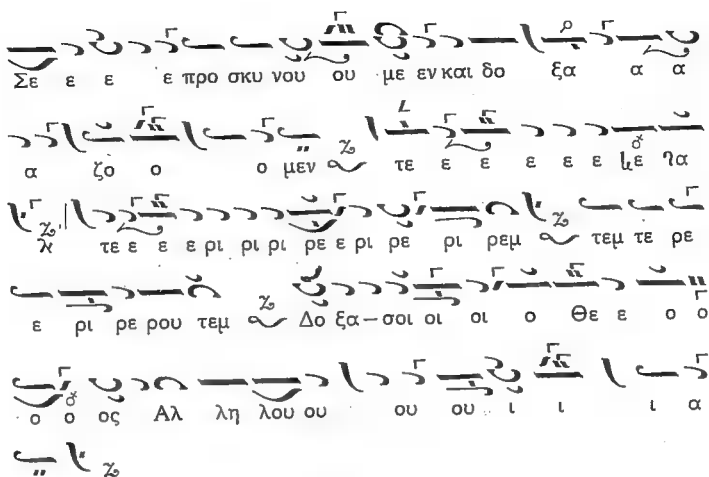

 ζω η η — μου ου ψα λω ω τω Θε ε ω

 ω ω ω ω μου ου ε ε ε ε ως υ πα α α αρ

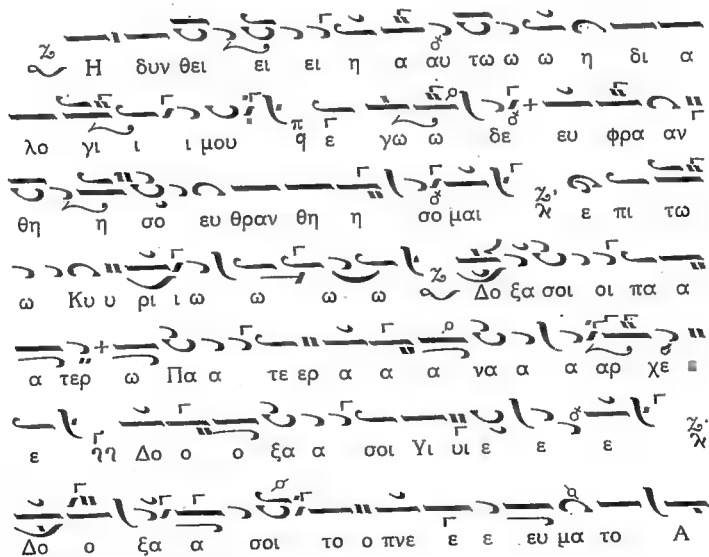

 χω ω Δο ο ξα α σοι οι Τρι συ πο ο

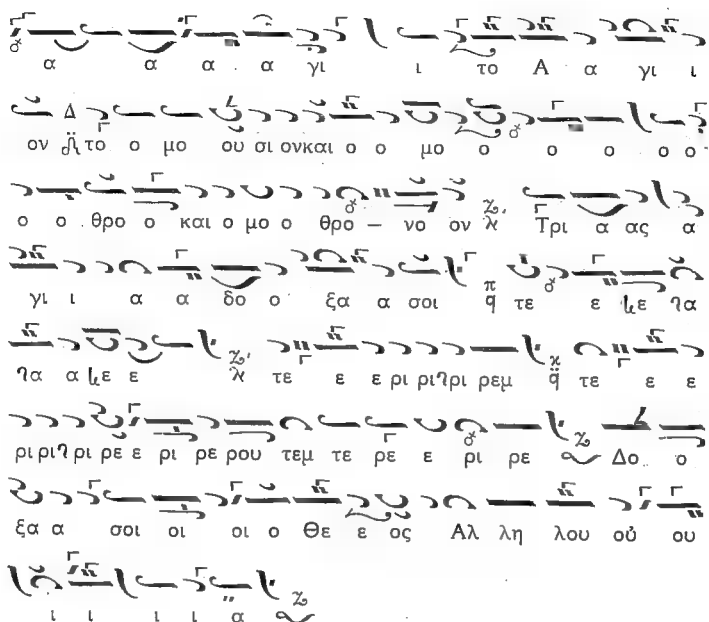

 στα τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α

 α α τερ Υι υι ε και πνε ευ μα

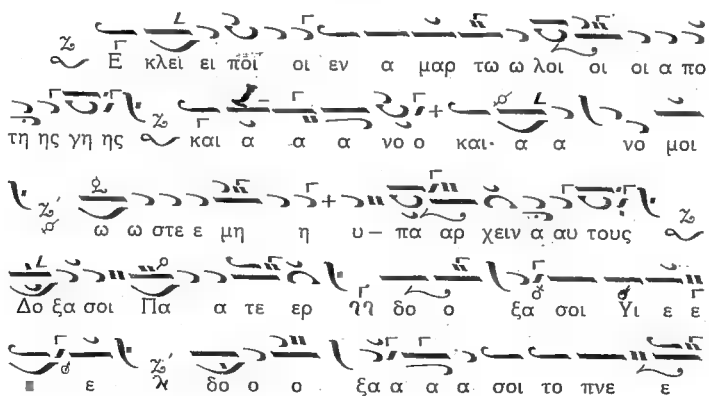

Στίχος Ζ'

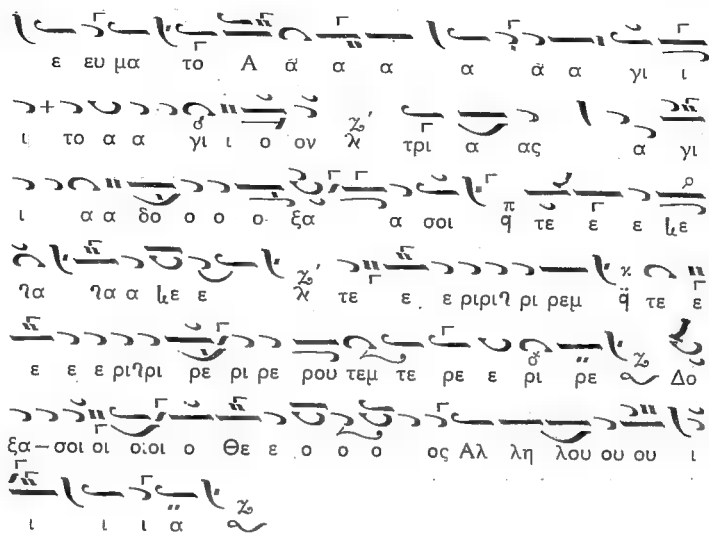

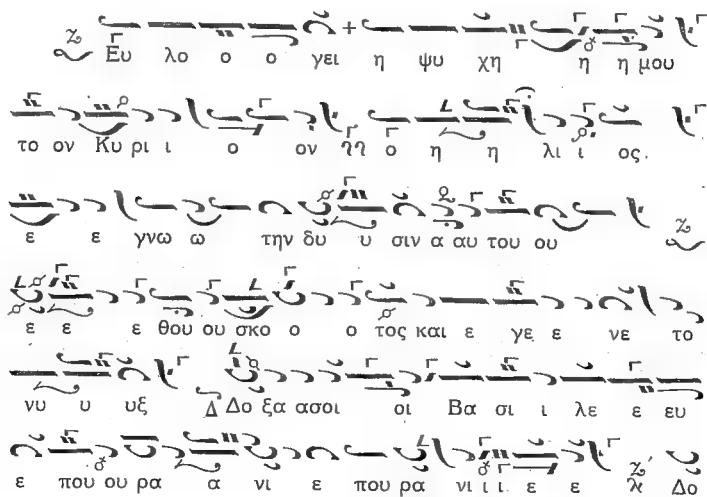
Στίχος Η'

Στίχος Θ'

ξα α σοι οι Παν το κρα α α τω ωρ ^π συν Υι ω ω
 και αι πνε ευ μα α τι ^ζ τε τε ρε ε
 ρι ρε ε ρι ρεμ ^ζ τε ρι ρε ρου πε ε ε ρι ρε ρι ρι
 ρι ρε ρι ρε εμ τε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ^ζ εμ
 δο ο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο ο ος Αλ λη
 λου ου ου ι ι ι ι α ^ζ

Στίχος Ι

^ζ Ω ως ε ε με γα λυ υ λυ υ υν θη τα ε ερ
 βα σου Κυ υ ρι ι ε ^π πα α αν τα εν σο
 φι ι ι ι α ε ποι οι η η σα - ας ^ζ Δο ξα
 σοι οι Πα - α τερ α γε ε ε νη η η τε ε
 δο ο ξα α σοι Υι ε ε ε ε γεν νη η τε
 ε ^π Δο ο ο ξα α α σοι - το ο πνε ευ ευ μα το
 α α - α α α γι ι ι ι το α α γι ι

Δ ον ὁ το εκ του Πα α τρος ε εκ πο ρε ευ ο εκ πο
 ρευ ο ο με ε νο ον και εν Υι υι ω ω α
 να α πα αυ ο ο ο ο με ε ε ε νον
 τρι α ας α γι ι α α δο ο ο ξα α
 α σοι π τε — ε λε γα γα α λε ε και τε ε
 ε ρι ρι γι ρε μ και τε ε ε ρι ρι γι ρε ε ρι ρε ρου τε μ τε
 ρε ε ε ρε μ Δο ξα α σοι — οι ο Θε ε ε ο ο
 ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

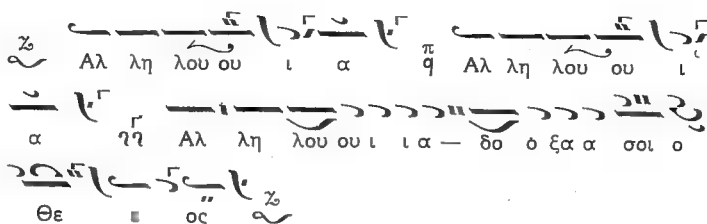
Α' χορός

Δο ο ξα πο τρι ι ι και Υι υι ο και α
 γι ι ω ω πνευ μα α τι

'Ο Β' χορός

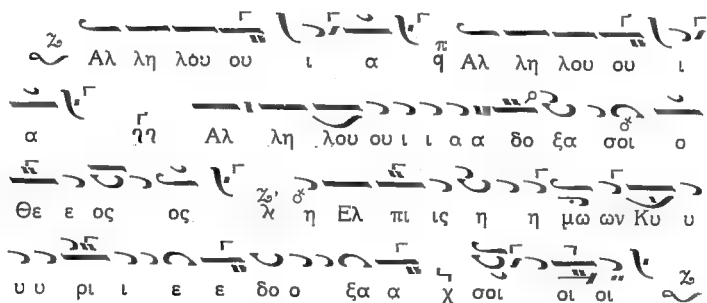
Και νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
 ω ω να ας των αι ω ω νω ων α α
 α μη η ην

Ὁ Α' χορός

Τό αὐτὸ ὁ Β' χορός

Τὸ τρίνον ὁ Α'

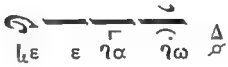
Τέλος τῶν Ἀνοιξανταρίων

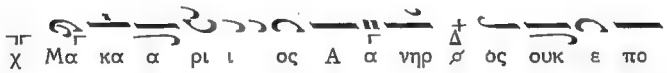
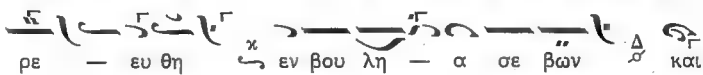
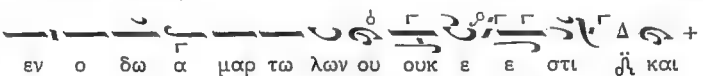
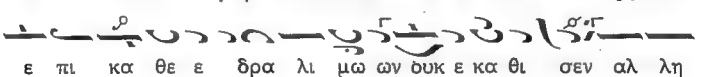
Μακάριος ἀνὴρ

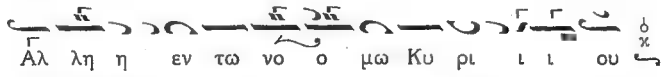
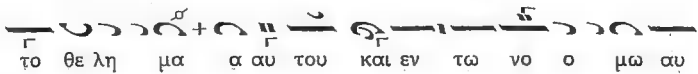
Σύντομον

Μελοποιηθὲν τὸ πρῶτον ὑπὸ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

εἰς μέλος ἀρχαῖον. Ἦχος πλ. β' Δι

Τὸ ἀπὸ κρημνισμοῦ:

ρε — ευ θη
εν ο δω α μαρ τω λων ου ουκ ε ε στι
ε πι κα θε ε δρα λι μω ων ουκ ε κα θι σεν αλ λη
λου ου ι ι ι α

2)
το θε λη μα α αυ του και εν τω νο ο μω αυ

του με λε τη η σει η με ρας και νυκτος Αλ λη
λου ου ι ι ι α

3) Και ε ε σται ως το ξυ λον το πε φυ τευ με νον
πα ρα της δι ε ξοδους των δα α α των ο τον καρ

πεν αυ του δω σει εν και ρω αυ του ο και το φυ

υ λον αυ του ου νυκ α πρρρ η σε ται αι Αλ λη λου ου

ι ι ι ι ι α

4) Ουχ ου ου ου τως οι α σε βει εις ουχ ου

ου τως Αλ λη ω σει χνου ους ον ε κρυ πτει

ο α α νε ε ε μοι α πο προ σω ωπου της γης

Αλ λη λου ου ι ι α

5) Δι α του το ομκ α να στη ο ον ται α σε

βεις εν κρι ι σει ο ου δε α μαρ τω λοι οι

εν βου λη δι και αι ων Αλ λη λου ου ι ι

ι ι ι α Δ

6) Ο ο τι γι νω σκει Κυ ρι ος ο δο δι και αι ων π q

και ο δο ος α σε βω ων α πο λυ υ ται αι Αλ λη

λου — ου ι ι α Δ

7) Ι να τι ι ε φρυ υ α ξα ε ε ε θνη ζ q

και λα οι οι ε με — λε τη σαν κε να Αλ λη λου ου

ου ι ι ι α Δ

8) Δ Πα ρε ε στη η η σαν οι Βα σι λεις της γης

και οι αρ χον τες συ νη η χθησαν πι το αυ το —

ο Δ κα τα α του Κυ ρι ι ου και κα τα

α του Χρι ιστου αυ του ου Αλ λη λου ου ι ι α

α α α α Δ

9) Δι αρ ρη η ξω μεν τους δε σμους α αυ των Δ

και α πορ ρι ι ψω μεν α φη μω ων ων ζ

τον ζυ - γον αυ του Αλ λη λου ου ου ι ι α Δ

10) Δ Ο κα τοι κων εν ου ρα νοι οι οισ Δ

εκ γε - λα σε ται α αυ τους Δ και ο Κυ ρι ι

ος ζ εκ μυ κτη ρι ει αυ του Αλ λη λου ου ου ου

ι ι ι ι α Δ

11) Το ο τε λα λησει προς αυ τους εν ο ορ γη αυ αυ Δ

και εν τω θυ μω α αυ του τα ρα α ξει αυ - του ου θ

Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι ι α Δ

12) Ε γω ω δε κα τε στα θην Βα σι λε ευρυπατου Δ ε

πι Σι ων ο ρος το Α γι ον α αυ του Δ δι αγ

γε ε ε λων το προσταγμα Κυ ρι ι ου ου Αλ λη
 λου ου ι ι ι ι α Δ

13) Κυ ρι ος ει πε προ— ος με π Υι ο ος μου ει συ
 ε γω— ω ση μερον ὃ γε γεν νη κα α α σε Αλ λη
 λου ου ου ι ι ι ι ι α Δ

14) Αι αι τησαι παρε μου και δω σω σοι ῥ ε ε
 θνη την κληρο νο μι αν σου π και την κα τα σχε σι ιν
 σου τα πε ρα τα τας γης Αλ λη λου ου ι ι
 α Δ

15) Ποι μα νεις αυ τους εν ραβ δω σιδη— ρα α α ως
 σκευ η κερα —με ε ως συν τρι ι ψεις α αφ του ους Αλ
 λη λου ου ι ι ι α Δ

16) Και νυ υν Βα σι λει εις συ νε τε ὃ παι δε ευ θη

τε πα αν τες* οι κρι νον τες την γην Αλ λη λου ου

ι ι α Δ

* η ούτως: οι κρι νον τες την γην Αλ λη λου ου ι

ι α α α α α Δ

17) Δου λε ευ σα τε τω Κυ ρι ω εν φο ο ο βω και α

γαλ λι α α σθε αυ τω εν. τρο ο ο μω Αλ λη
λου ου ου ι ι α Δ

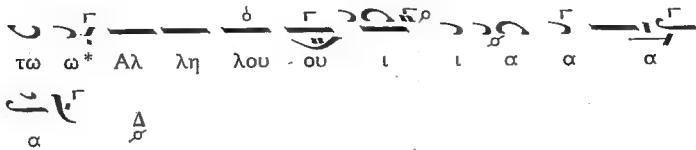
18) Δ Δρα ξα σθε παι δε- - ει ας μη πο ο τε ορ γι

σθη η Κυ ρι ος και α πο λεισθε εξ ο δου δι και αι ας
Αλ λη λου ου ι ι ι α Δ

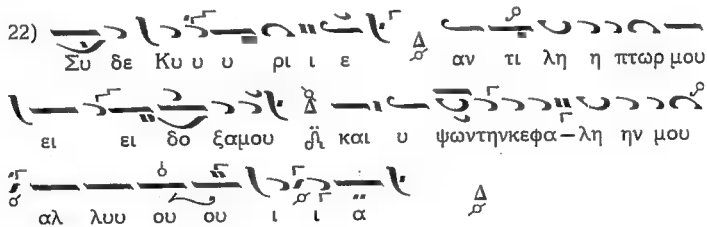
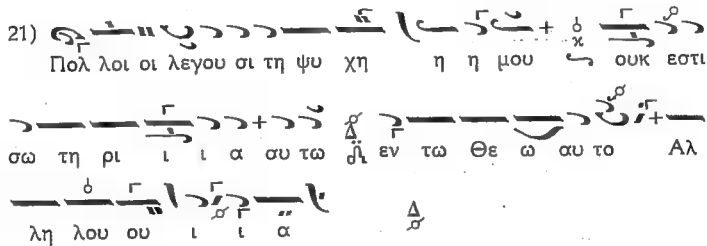
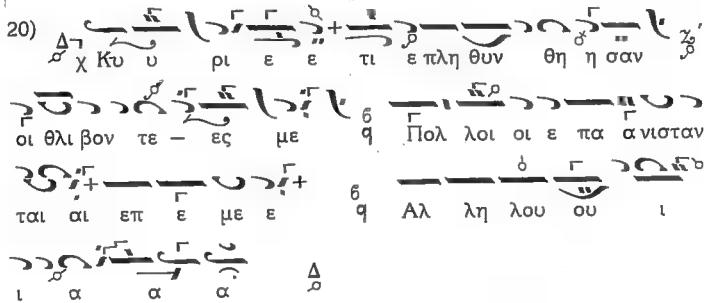
19) Ο ταν ε καυ θη εν τα χει ο θυ μοις αυ του μα κα

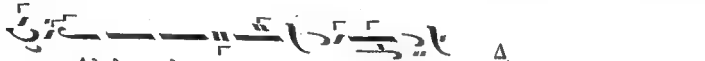
α ρι οι πα α α αν τες οι πε ποι θο τες επ αυ

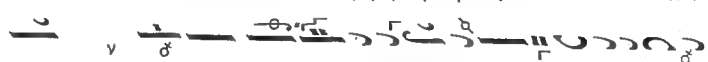
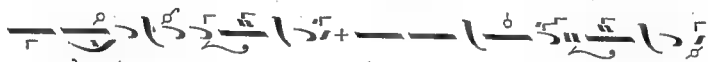

* Εἰς τὸν ἀνωτέρω στίχον ἀπὸ τῆς γραμμῆς οἱ πεποιητοὶ ἐπ' αὐτῷ τὸ Ἀλληλουῖα λαμβάνει ὡς τέλος ὁ β' χορός, καὶ ἄρχεται ὁ Α' χορός τὸ, «Κύριε τί ἐπληθύνθησαν» ὡς ἄλλος ψαλμός.

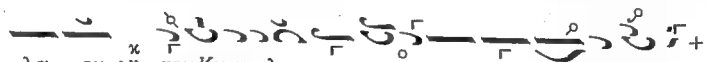
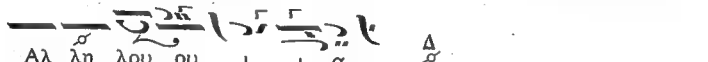

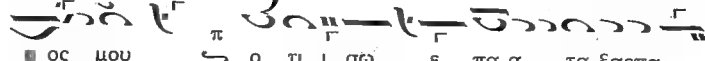
‘Ο Α’ χορός

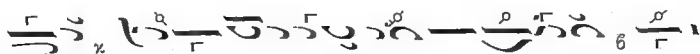

23)
 Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε — κε κρα ξα και

 ε πη κου σε ε μου εξ ο ο ρος α γι ι ου α αυ του ου

 ου ου Αλ λη λου ου ι ι α

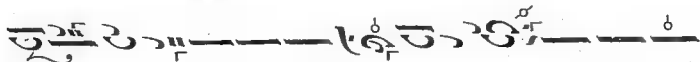
24)
 Ε γω ω δε ε κοι μη η η θην και υ υ πνω

 σα ν ε ξη γε ε ερ θην ο τι ι Κυ ρι ος αν

 τι λη ψε ται αι μου Αλ λη λου ου ου ου ι ι

 ι α

25)
 Ου ου φο βη θη σομαι α πο μυ ρι α δων

 λα ου τον Κυ υ κλον συ νε πι τι θε με νων μοι

 Αλ λη λου ου ι ι α

26)
 Α να α α στα — Κυ υ ρι ε — σω σον με ο θε

 ος μου π ο τι ι σω ε πα α τα ξασπα —

αν τας τους εχθραιο ον τας μοι μα ται ως 9 ■

δο ον τας αμαρ τω λων συ νε τρι ψα ας αλ λη λου

ου ι ι α α α

Δ
σ

Του Κυ ρι ου η σω τη ρι ι α και ■ πι

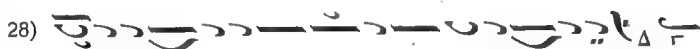

τον λα ον σου η ευ λο γι α σου Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α

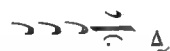
Δ
σ

Δο ξα πα τρι ι και Υι ω και α γι ω πνευμα τι και

νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων αν α μην

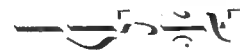
Δ
σ

Αλ λη λου ου ι ι α Αλ λη λου ου

ι α Αλ λη λου ου ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ος

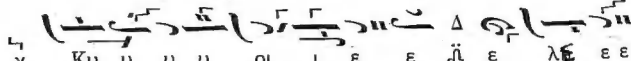
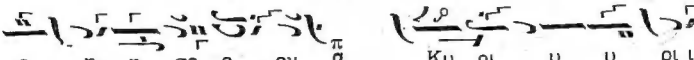
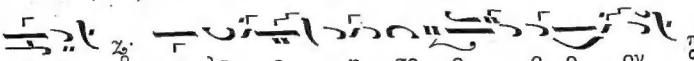
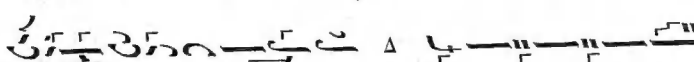
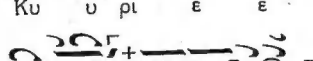
Δ
σ

Τὸ τρίτον

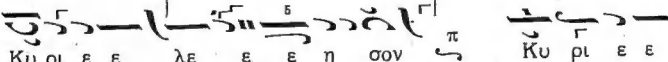

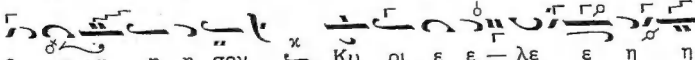
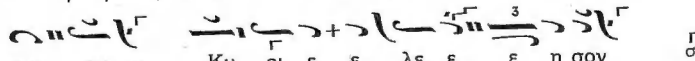
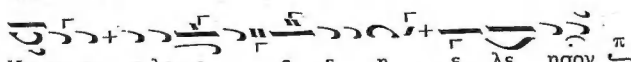
30) — — — — —
 Αλ λη λου ου ι ι α Αλ λη λου ου ου ι
 — — — — —
 ι α Αλ λη λου ου ι ι α δο ο ξα σοι ο
 — — — — —
 Θε ος π η ελ πι ις η η μ ω ω ν Κυ υ ρι ε
 — — — — —
 δο — ο ο ξα α α σοι οι οι οι

Κύριε ἐλέησον ἄργα εἰς τὰ εἰρηνικά

ᾠχος α'. Πα

 χ Κυ υ υ υ ρι ι ε ε ᾠ ε λε ε ε

 ε η η σο ο ον π Κυ ρι υ υ ρι ι

 ε ε ε λε ε η σο ο ο ο ον π

 Κυ υ ρι ε ε ε ᾠ ε λε ε ε ε ε

 ε η η ε λε η σον π

Κύριε ἐλέησον ᾠχος πλ β'. Πα

 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον π Κυ ρι ε ε

 λε ε η σον Κυ ρι ε ε λε ε ε ε

 ε η η η η σον Κυ ρι ε ε λε ε η η

 σο ον Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η ε λε η σον π

ᾠχος πλ. α' Πα (πρῶτον μελοποίημα)

λε ε ᾗ Φω ω ως ι λα ρον Α γι ας δο- ο
 ξης Α θα να α του πα τρος ου ρα νι ι ι ου
 Α γι ου μα καρος Ι η σου Χρι στε ελ θθ ο ον
 ον τες ε πι την Η λι υυ δυ υ σιν ᾗ Ι δον τες
 Φως ε σπε ρι νον υ μνου ου μεν πα τε ε ρα Υι ον ᾗ
 και Α - α γι ον πνε ευ μαθε ον ᾗ Α ξι ο ο ον
 σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει σθαι Φω ναι αις
 αι αι σι ι ι ι αις ᾗ Υι ε ε Θε ε ου ου ου
 ου ζω η - η ην ο δι δου ους ᾗ δι ο ο κο
 ο ο σμο ος σε ε δο ο ξα α α α α ζει

Τέλος τοῦ πρώτου τόμου

Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας πρὸς διατήρησιν τῶν κλασικῶν μελῶν τῆς πατρῴας ἡμῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ἐτυπώθη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις πρότυπον Ἐκδοτικὸν Τυπογραφεῖον τὸν Νοέμβριον τοῦ 1959. Ἡ στοιχειοθεσία τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἐγένετο ὑπὸ τοῦ μοναδικοῦ ἐν Ἀθήναις μουσικοστοιχειοθέτου Γ. Μ. Πολιτάρχου, Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 38.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πάν γνήσιον αντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως.

